

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DO MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO W REJONIE GÓRY BESKID

ZLECENIODAWCA: URZĄD MIASTA w SZCZYRKU

ARCHIMEDES - Paweł Duś
43 - 300 Bielsko-Biała
ul. Storczyków 59

OPRACOWAŁ: mgr MAGDALENA MAREK

SPIS TREŚCI

I. CZĘŚĆ OPISOWA

1. Przedmiot, cel i zakres opracowania, podstawa prawna. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami
2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy
3. Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie
4. Skrócona charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych
5. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia taką ochroną a także tereny o szczególnych wartościach przyrodniczych i walorach krajobrazowych
6. Stan środowiska, jego zasoby, odporność na degradację i zdolność do regeneracji oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
7. Analiza i ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, rozwiązania ochronne
8. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody
9. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru
10. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska uwzględnione podczas opracowania dokumentu
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko
12. Rozwiązania alternatywne
13. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania
14. Podsumowanie i streszczenie
15. Bibliografia

II. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

1. PRZEDMIOT, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA, PODSTAWA PRAWNA. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko jest określenie wpływu na środowisko analizowanego obszaru i jego sąsiedztwa działań wynikających z uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Równocześnie prognoza formułuje warunki realizacji projektowanych ustaleń planistycznych pozwalające na zachowanie równowagi przyrodniczej i minimalizację ewentualnych ujemnych skutków. Jest dokumentem sporządzanym równolegle z projektem planu.

Powstała w toku prac dokumentacja przeznaczona jest na potrzeby ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie Góry Beskid – uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XLVII/309/2017 z dnia 28 grudnia 2017 r. o przystąpieniu do sporządzenia niniejszego planu, **zmieniona Uchwałą Nr XIV/114/2020 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 28 stycznia 2020 r. Z powodu niniejszej zmiany a w jej wyniku zmiany projektu planu miejscowego, wynika konieczność ponownej jego oceny w ramach prognozy oddziaływania na środowisko.**

Zmiana uchwały o przystąpieniu jest wynikiem konieczności poszerzenia obszaru objętego planem miejscowym, w wyniku ustaleń poczynionych z Regionalną Dyрекcją Lasów Państwowych. W trakcie opracowania projektu ww. planu miejscowego sporządzono wniosek o nieleśne użytkowanie gruntów w terenach przeznaczonych pod trasy narciarskie. W związku z negatywną opinią Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych do ww. wniosku leśnego zachodzi potrzeba korekty przebiegu fragmentu projektowanej trasy narciarskiej. Korekta trasy wymagała zmiany zakresu opracowania planu.

Poprzednio procedowany plan miejscowy został wraz z prognozą oddziaływania na środowisko:

- uzgodniony (pismo nr: WOOŚ.610.7.2019.AB z dnia 21 lutego 2019 r.) i zaopiniowany (pismo nr: WOOŚ.410.39.2019.AB z dnia 21 lutego 2019 r.) przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach,
- zaopiniowany (pismo nr: ONS-ZNS/522/29/S/12P/2018 z dnia 05.07.2018 r.) przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej.

Przy czym, na tamtym etapie, uwzględniono w wersji ostatecznej, zalecenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawarte w pismach WOOŚ-610.72.2018.AB oraz WOOŚ.301.2018.AB z dnia 26.07.2018 r., stanowiące odpowiedź na wniosek o uzgodnienie i zaopiniowanie oraz Nadleśnictwa Bielsko, zawarte w negatywnej opinii (pismo nr ZG.224.6.2018 z dnia 01.08.2018 r.).

Prognoza sporządzona dla ww. pierwotnego projektu planu miejscowego stanowi bazę dla niniejszego opracowania. Nie uległ zmianie cel sporządzenia planu miejscowego i jego podstawowe założenia.

W stosunku do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego wykonano wcześniejszą prognozę oddziaływania na środowisko i które uzyskały pozytywne uzgodnienia i opinie wprowadzono podstawową zmianę wynikającą z poszerzenia obszaru objętego pierwotnym planem o 3,75 ha (z 20,8 ha do 24,55 ha). Pozostałe zmiany są przede wszystkim jej wynikiem.

Niniejsza uchwała obejmuje obszar ok. 24,55 ha, terenu położonego w Szczyrku-Biła, w rejonie (na południe od) istniejących stoków narciarskich Góry Beskid.

Podstawowe zmiany w projekcie (w stosunku do zaopiniowanej i uzgodnionej wersji 2) omówiono w ramach rozdziału 3.

W okresie prac nad niniejszą prognozą nie było przepisów prawnych w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko oraz metod ich sporządzania.

W niniejszej prognozie sporządzonej dla opracowywanego projektu planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017r. poz.1405 z późn. zm.), ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 20.03.2018 r. znak: WOOŚ.411.29.2018.AB),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (pismo z dnia 12.03.2018 r. znak: ONS/ZNS/522/8/12P/2018).

Niniejszy dokument zaktualizowano w wyniku uwag Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawartych w piśmie WOOŚ.410.410.2020.AB z dnia 08.12.2020 r., stanowiącego negatywną opinię na wniosek o zaopiniowanie.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu. Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty jak: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie, wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp. Wykorzystano także doświadczenie zawodowe oraz obserwacje przeprowadzone podczas wizji w terenie.

3. PRZEZNACZENIE TERENU W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UŻYTKOWANIE

Dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie terenu

Teren planu sąsiaduje od południowego-wschodu z istniejącym ośrodkiem sportów narciarskich Beskid Sport Arena. To teren lasów oraz polan śródleśnych.

Teren objęty projektem planu miejscowego zajmuje obecnie powierzchnię ok. 24,55 ha (większą o 3,75 ha od planu pierwotnego). Poszerzenie obejmuje głównie obszar położony w południowej części obszaru (w kierunku partii szczytowych góry Beskidek).

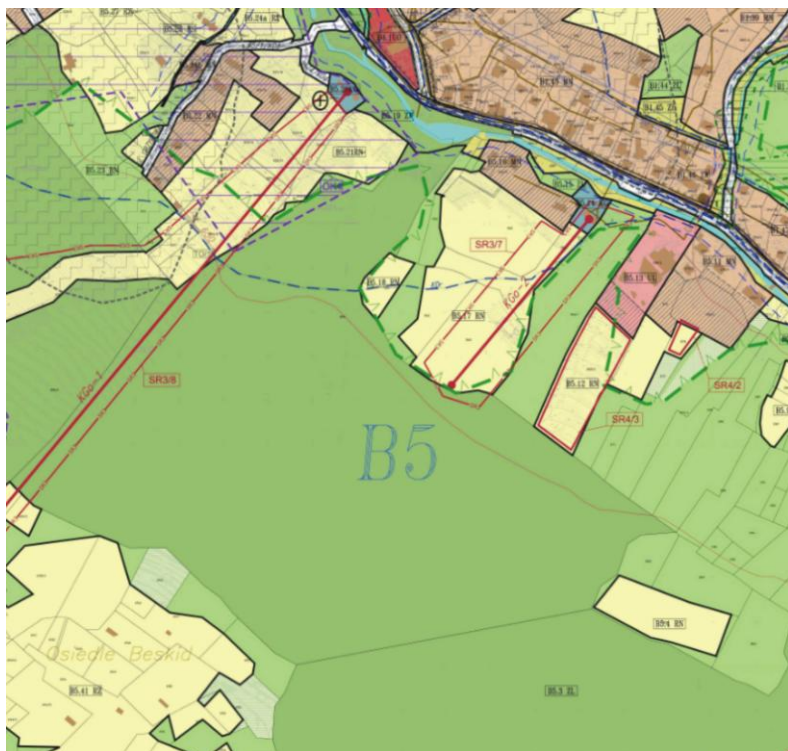
Przeznaczenie w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

Obszar planu objęty jest dotychczas obowiązującym, zmienianym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r.

Teren zawiera się w jednostce strukturalnej B – „Szczyrk Biła oraz zespoły zabudowy grupowej i pasmowej w rejonach: Zagronia, Podmagury, rejon ul. Stromej - Cerchliska, rejon ul. Poziomkowej, rejon ul. Jeżynowej i Jagodowej – Sułkowińska”.

Obszar obejmuje:

- **teren B5 3 ZL** – istniejące i planowane tereny zieleni – zieleń leśna,
Podstawowe przeznaczenie – lasy, w tym lasy państwowe i prywatne wraz z występującymi polanami, drogami i ścieżkami śródleśnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi, a także planowane zalesiania, obiekty infrastruktury technicznej oraz tereny obsługi gospodarki leśnej, z przynależnym zagospodarowaniem terenów”.
- **teren B5 41 RZ** – tereny rolnicze,
podstawowe przeznaczenie – rolnictwo, w tym: grunty orne, uprawy polowe, łąki, pastwiska, uprawy sadownicze, ogrodnicze wraz z występującą zielenią śródpolną, drogami i ścieżkami śródpolnymi, stałymi i sezonowymi wodami powierzchniowymi, z istniejącą zabudową w gospodarstwach rolnych, dopuszczoną zabudową związaną z produkcją i wytwórczością rolną, polową i hodowlaną, na gruntach rolnych, a także dopuszczoną oznaczoną na rysunku planu zabudową jednorodzinną, z przynależnym zagospodarowaniem terenu.

teren sportów zimowych oznaczony na rysunku planu symbolem **USz 02**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: teren usług sportów zimowych, takich jak: wyciągi narciarskie, koleje linowe, narciarskie trasy zjazdowe, snowparki, tory saneczkowe;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) użytki rolne,
 - b) zieleń urządzone,
 - c) trybuny
 - d) terenowe urządzenia sportu i rekreacji,
 - e) ciągi piesze, ścieżki rowerowe,
 - f) szlaki turystyczne, trasy rowerowe i narciarstwa biegowego,
 - g) instalacje sztucznego naśnieżania, odwodnienia i oświetlania tras narciarskich,
 - h) sieci, obiekty, urządzenia infrastruktury technicznej, w tym otwarte zbiorniki wody dla potrzeb sportu zimowego,
 - i) dojścia, dojazdy, miejsca postojowe, place manewrowe.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) zakaz zabudowy budynkami;
- 2) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70% powierzchni działki budowlanej;
- 3) zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich;
- 4) realizacja oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy zjazdowe;
- 5) nakaz ograniczenia wywozu mas ziemnych i wykorzystywania ich w pierwszej kolejności do ukształtowania terenu w rejonie danej inwestycji, bez znacznych zmian naturalnej rzeźby terenu i układu warstw gleby;
- 6) nakaz prowadzenia tras zjazdowych z maksymalnym wykorzystaniem naturalnej konfiguracji terenu dla zminimalizowania robót ziemnych, zmierzających do sztucznego kształtowania podłużnego i poprzecznego profilu trasy;
- 7) dopuszcza się organizację imprez masowych.

tereny lasów, oznaczone na rysunku planu symbolami od **ZL 01 do ZL 06**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: lasy;
- 2) dopuszczalnym: obiekty i urządzenia służące celom gospodarki leśnej.

Zasady zagospodarowania terenu:

- 1) zachowanie i ochrona istniejących lasów;
- 2) prowadzenie gospodarki leśnej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach.

teren rolniczy, oznaczony na rysunku planu symbolem **R 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: tereny rolnicze;

Zasady zagospodarowania terenu: zakaz zabudowy.

Bilans form przeznaczenia terenu:

	Poprzednia wersja projektu mpzp	Aktualna wersja projektu mpzp
FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]	
USz	18,6	26,58
ZL	81,4	68,00
R	---	5,42

Poza wyżej wymienionymi funkcjami w projekcie planu ustalono:

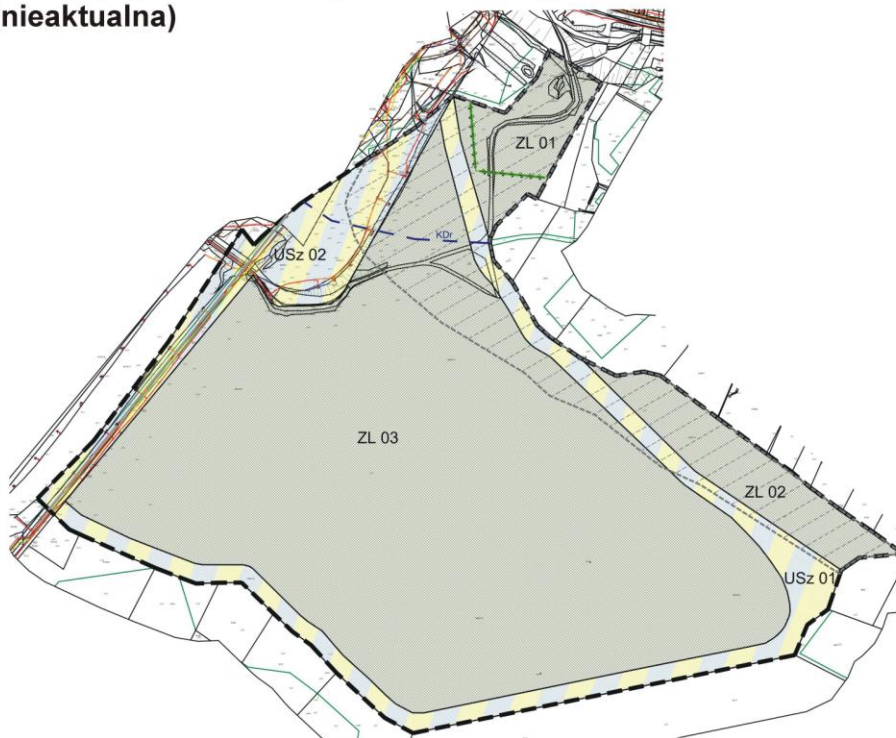
- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- wymagania dotyczące potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
- sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Wiele z nich jest przytaczanych w dalszej części niniejszej prognozy.

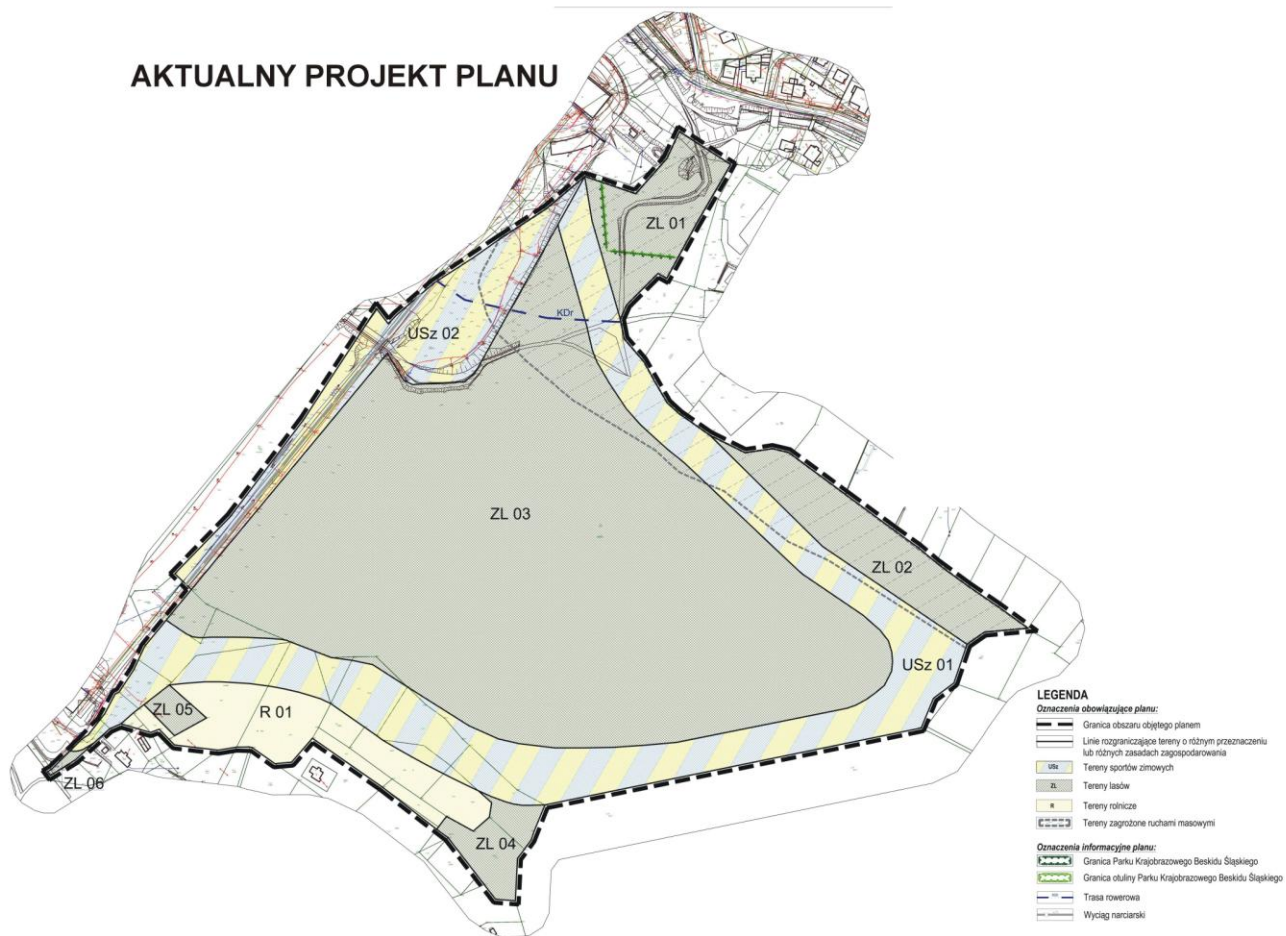
W niniejszym projekcie planu uwzględniono w przewadze zalecenia RDOŚ oraz Nadleśnictwa Bielsko, które wcześniej znalazły się w uzgodnionym i zaopiniowanym projekcie.

Znaleziona alternatywa terenowa, pozwala na zmianę przebiegu projektowanych tras narciarskich. Dodatkowo minimalizuje to ingerencję w teren leśny. Różnice prezentuje rysunek poniżej.

Wersja poprzednia - zaopiniowana i uzgodniona (nieaktualna)

AKTUALNY PROJEKT PLANU

Zmiana przebiegu projektowanej trasy narciarskiej jest wynikiem realizacji wniosku Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych. Poprzednio proponowany przebieg, mimo iż teoretycznie mniej ingerujący w powierzchnie leśne, dzielił ekosystem Lasów Państwowych, rozczłonkowując główną połąkę.

Obecnie proponowane rozwiązanie jest wynikiem realizacji propozycji RDLP:

- objęcia projektowanymi trasami narciarskimi fragmentów lasów prywatnych położonych w rejonie szczytu,
- objęcia przeznaczeniem pod trasy narciarskie skarp, co powoduje ich poszerzenie względem poprzedniej wersji z dotychczasowych ok. 20 m do przedziału od ok. 30 do 60 m, mniej znacząco ingeruje w obszar leśny.

W wyniku wyżej wymienionych działań:

- znacznie zmniejsza się ingerencja, polegająca na dzieleniu, w systemy leśne,
- projektowane trasy będą posiadać znacznie mniejszy spadek a tym samym będą znacznie łatwiejsze i umożliwiające korzystanie nie tylko zaawansowanym narciarzom a także początkującym adeptom narciarstwa.

Obecnie powierzchnia wyłączanych drzewostanów wynosi łącznie 4,4826 ha (w poprzedniej wersji 2,1966 ha) i jest to najkorzystniejszy wariant z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju ww. obszaru, rozumianego jako działania gminy korzystne ekonomicznie i społecznie, przy równoczesnej maksymalizacji ochrony środowiska i krajobrazu, jako dobra wspólnego.

Powyższe potwierdza pozytywna opinia Regionalnego Dyrektora Lasów Państwowych w Katowicach (pismo nr ES.2210.1.32.2020.AS z dnia 20.01.2021 r.) w sprawie przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania w rejonie Góry Beskid pow. 3,3385 ha gruntów leśnych Skarbu Państwa na cele nierolnicze i nieleśne.

W powyższej opinii stwierdzono m.in., że:

- biorąc pod uwagę fakt, że wnioskowana zmiana przeznaczenia wiąże się z rozbudową już istniejących tras narciarskich brak jest możliwości lokalizacji wnioskowanych powierzchni z pominięciem lasów ochronnych. Równocześnie podkreślono, że bardziej uzasadnione jest zezwalanie na rozbudowę już istniejących ośrodków niż tworzenie nowych w innych, nowych lokalizacjach.
- wniosek podyktowany jest dążeniem Gminy Szczyrk do zwiększenia atrakcyjności turystycznej miasta m.in. poprzez rozwój istniejącej infrastruktury narciarskiej a proponowana zmiana ma na celu umożliwienie rozwoju istniejących w bezpośrednim sąsiedztwie funkcjonujących już obiektów turystycznych, takich jak: trasy narciarskie, wyciąg, stacja dolna kolei z usługami.
- w obszarze przeznaczonym do odlesienia nie stwierdzono występowania zwierząt i roślin chronionych.

Powyższa opinia stanowi załącznik do niniejszej prognozy.

W ramach rozdziału 7 dokonano analizy i oceny skutków dla środowiska, także ww. zmian wprowadzonych względem poprzedniej wersji projektu.

4. SKRÓCONA CHARAKTERYSTYKA GEOGRAFICZNA I ŚRODOWISKOWA OBSZARU OPRACOWANIA NA PODSTAWIE OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Położenie

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca.

Położenie Szczyrku w Polsce i Powiecie Bielskim

Szczyrk sąsiaduje z gminami Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Lipowa, Wilkowice oraz Wiśla. Powierzchnia miasta wynosi 39,1 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Przedsięwzięcie obejmuje północno-wschodnie, zalesione fragmenty stoków góry Beskid (wys. 850 m.n.p.m.), położone na południowy-wschód od istniejącego ośrodka narciarskiego Beskid Sport Arena. Góra Beskid otacza od południowego zachodu dolinę Biłej i przechodzi ku Przełęczy Karkoszczonek.

Geomorfologia i geologia

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie.

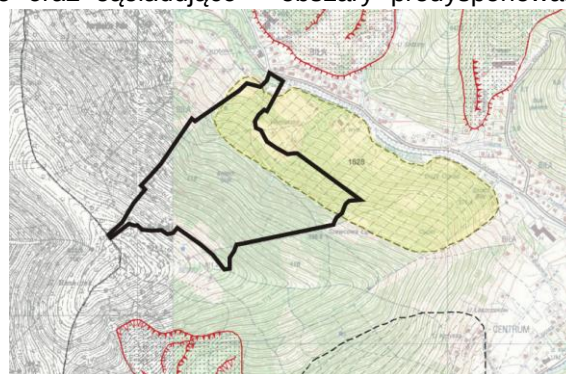
W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski ma charakter jednolitej wyspy górskiej o wyrównanych liniach grzbietów, o wysokościach dochodzących do 1200 m. Charakteryzuje się dużą zwartością i masywnością bloków skalnych, zbudowanych z piaskowców godulskich i istebniańskich (w części północnej) oraz magurskich (w części południowej). Na północy ten wał górski obniża się wysokim progiem ku Pogórzcu Śląskiemu.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spelzowania i splukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spelzowanie pokrywy zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. W obszarze gminy Szczyrk znajduje się 5 udokumentowanych jaskiń: Pajęcza, w Jaworzynie, „u Jakubca”, Lodowa, „Ali Baby” w Klimczoku.

Na terenie miasta Szczyrk występują obszary o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich, na których występują zjawiska geodynamiczne zwane ruchami masowymi ziemi. Występują tu liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz sąsiadująco - obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych.

Na przedmiotowym obszarze nie ma czynnych osuwisk, teren uznano jako predysponowany do powstawania osuwisk (w ramach SOPO).

Na terenie miasta Szczyrk udokumentowane złoża kopalin występują w postaci odkrywek: piaskowca (Salmopol, nieczynna), gliny (Groniczek, do produkcji cegły palonej).

W rejonie przedsięwzięcia nie eksploatuje się żadnych surowców mineralnych.

Miasto w przewadze położone jest na wysokości ok. 460 – 600 m.n.p.m. Różnica wysokości całości terenu zabudowanego wynosi ok. 440 m, gdyż zabudowania spotyka się też znacznie wyżej, aż do ok. 900 m.n.p.m. Obserwuje się ekspansję miasta na stoki górskie.

Od północy i północnego zachodu szczyrk otoczony jest grupą górską Klimczoka – Magura (1095 m), Klimczok (1119), Trzy Kopce (1060). W kierunku zachodnim od Przełęczy Karkoszczonek otaczają Szczyrk: Beskid (850), Kotarz (965), Grabowa (905) do Przełęczy Salmopol. Na południu wznoszą się: Malinów (1095), Malinowska Skała (1150), Małe Skrzyczne (1201), Skrzyczne (1257), Hala Jaworzyna, Skaliste (864).

Przedmiotowy obszar położony jest w obrębie północnych-wschodnich stoków góry Beskid, opadających w kierunku do doliny potoku Biła.

Wysokości bezwzględne obszaru wynoszą od ok. 570 do 840 m.n.p.m., co daje wysokość względną ok. 270 m.

Utwory czwartorzędowe stoków reprezentują pokrywy zwietrzelinowe, koluwalne i deluwialne wieku plejstoceńskiego i holocenińskiego.

Teren planu pokrywają głównie gleby brunatne, związane z fliszem karpackim.

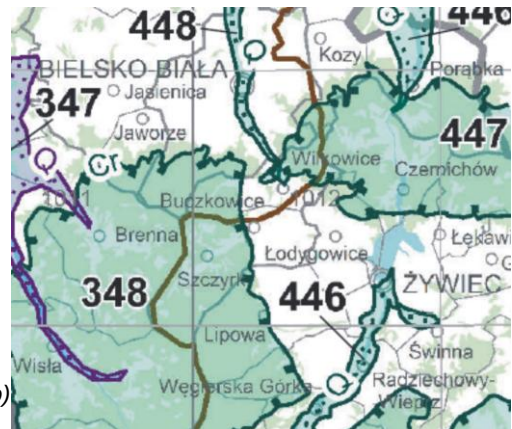
Hydrogeologia

Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

Wody czwartorzędowe związane są z osadami żwirowo – piaszczystymi o dużej miąższości w dolinie Żylicy.

Zgodnie z „Mapą obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1: 500 000” pod red. A.S Kleczowskiego na terenie miasta Szczyrk ma swój zasięg **kredowy LZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski), dawniej GZWP**. To zbiornik o powierzchni ok. 370km², który posiada wydajność potencjalną otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność powyżej 10 m²/h oraz jakość wody I klasy. Zbiornik należy do fliszowych, o charakterze szczelinowo-porowym ośrodka. Dominują w nim wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowo-magnezowe o wysokiej jakości. **Cały obszar projektowanej inwestycji znajduje się w obrębie ww. LZWP nr 348 Zbiornik Godula.**

Szczyrk znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 158. Należy ona do rejonu wodnego Górnej Wisły i obejmuje zlewnie samej Wisły oraz Soły. Wody podziemne są zasilane głównie poprzez infiltrację opadów atmosferycznych.

Położenie Szczyrku w obrębie LZWP (wg Kleczowskiego)

Hydrologia

Obszar gminy Szczyrk znajduje się w zlewisku Morza Północnego, w dorzeczu rzeki Wisła, jej prawobrzeżnego dopływu – Soły. To region wodny Górnej Wisły, znajdujący się w zarządzie RZGW Kraków. Główną rzeką jest Żylica z wieloma dopływami. Głównymi z nich są potoki: Biła, Malinów, Czarna.

Obszar projektu zmiany planu znajduje się w całości w zlewni potoku Biła (Potok Wilczy) – jednego z ważniejszych dopływów Żylicy. Sam potok stanowi oś dzielnicy i doliny Szczyrk-Biła. To niewielki potok o charakterze górskim. Potok uchodzi do rzeki Żylica w centrum Szczyrku jako jej lewobrzeżny dopływ. Cała powierzchnia zlewni potoku do ujścia jest równa 5,61 km². Źródła potoku Biła znajdują się na wysokości ok. 900 m n.p.m. na stromych, południowych stokach Klimczoka. Spływa on w kierunku południowo-wschodnim, żłobiąc dolinę słoneczną i osłoniętą od północnych i zachodnich wiatrów. Całkowita długość potoku wynosi około 3,3 km, na prawie 2/3 długości płynie on wzdłuż ulicy Górskiej.

Trasy narciarskie nie przecinają żadnych cieków wodnych.

Nie jest położony w obszarze bezpośredniego zagrożenia powodzią („Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (2004r.), sporządzone przez RZGW Kraków).

Charakterystyka meteorologiczna i klimatyczna

Miasto Szczyrk położone jest wg regionalizacji klimatycznej Romera w podkarpackiej dzielnicy klimatycznej. Na obszarze tym ścierają się ze sobą masy powietrza kontynentalnego i polarno – morskiego. Dominują te drugie (ok. 60 %). Masy powietrza zwrotnikowe i arktyczne stanowią jedynie ok. 6%.

Wszelkie dane ogólne oraz zawarte w niniejszym opracowaniu, dotyczące warunków klimatycznych i meteorologicznych pochodzą ze stacji meteorologicznych na Skrzycznym i w Szczyрку.

TEMPERATURA POWIETRZA

Średnia temperatura roczna = +7,1°C

Średnia temperatura stycznia (I) = -1,8°C (-5,8°C na Skrzycznym)

Średnia temperatura lipca (VII) = +17,3°C (+11,4°C na Skrzycznym)

Średnia liczba dni z temperaturą powyżej +25 °C = ok. 25 / rok

Średnia liczba dni z temperaturą poniżej +0 °C = ok. 150 / rok

Na temperatury występujące na terenie miasta Szczyrk i jego okolic wpływ mają wiatry fenowe, pod wpływem których temperatura wzrasta o ok. 3 °C oraz zjawisko inwersji temperatury.

Piętrowość klimatyczna różnicuje temperatury w trzech przedziałach:

- do wys. 670 m n.p.m. - piętro umiarkowanie ciepłe - średnia T roczna = +7 do +8 °C
- do wys. 980 m n.p.m. - piętro umiarkowanie chłodne - średnia T roczna = +4 do +6 °C
- powyżej wys. 980 m n.p.m. - piętro chłodne - średnia T roczna = +2 do +4 °C

OPADY

Średnia roczna suma opadów = 1200mm (max.=lipiec–1461mm, min.=luty–768 mm), Skrzyczne–do 1300 mm, Średnia liczba dni z zalegającą pokrywą śniegową = 90 - 160 dni / rok, o maksymalnej grubości pokrywy w styczniu.

Ilość opadów różnicuje się wraz ze wzrostem wysokości.

Znaczne są różnice w związanej z wysokością długości okresu zalegania pokrywy śniegowej wynoszącej nawet do 160 dni w roku na wierzchołach Beskidu Śląskiego.

OKRES WEGETACYJNY

Czas trwania okresu wegetacyjnego na Skrzycznym – ok. 165 dni

NASŁONECZNIE

Średnia dobową liczbą godzin słonecznych = 4 godz

Maksymalna wartość zachmurzenia = 70% (grudzień)

Minimalna wartość zachmurzenia = 55% (lipiec)

WIATRY

Składnik warunków atmosferycznych mający znaczny wpływ na kształtowanie klimatu miejscowego, zanieczyszczenie powietrza oraz urbanistykę i architekturę.

Na obszarze Szczyrku przeważają wiatry z kierunków S, W i S-W (30 %) o średniej rocznej prędkości 2 m/s. Występują, szczególnie w okresie wiosennym wiatry halne(40%). Ciszę stanowią 27% obserwacji. Na wiatry narażone są szczególnie szczyty i stoki oraz odsłonięte tereny pogórza.

Do wysokości 500 m.n.p.m. Szczyrk charakteryzuje bioklimat łagodnie bodźcowy. Korzystny wpływ mają kompleksy leśne, które łagodzą klimat, także poprzez osłabienie oddziaływania wiatru.

Charakterystyka urbanistyczno-kulturowa

Obszar miasta Szczyrk jest użytkowany w następujący sposób:

- lasy – 67,7 %,
- użytki rolne – 25,1 %,
- osadnictwo – 7,0 %,

Gęstość zaludnienia wynosi ok. 144 os / km².

Żadna ze stref konserwatorskich nie obejmuje obszaru opracowywanego planu.

Teren nie znajduje się w obszarze objętym nadzorem archeologicznym.

W obszarze opracowania i bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków oraz objęte ochroną konserwatorską, wpisane do ewidencji zabytków, obszary zabytkowe.

Krajobraz Szczyrku to głównie krajobraz kulturowy, związany z gospodarczą działalnością człowieka. Szczyrk jest miejscowością typowo turystyczną.

Teren planu to obszar głównie lasów oraz polany (we fragmencie zachodnim). Stanowi obecnie własność Skarbu Państwa, we władaniu PGL Lasy Państwowe.

Obszar sąsiaduje bezpośrednio od północno-zachodu z ośrodkiem narciarskim Beskid Sport Arena.

Teren objęty projektem zmiany planu miejscowego zajmuje powierzchnię 20,8 ha.

Charakterystyka krajobrazowa

Teren miasta charakteryzuje się bardzo urozmaiconą rzeźbą terenu, na którą składają się wzgórza Beskidu Śląskiego, porozdzielane głębokimi dolinami potoków z centralną doliną rzeki Żylicy. Obszar miasta Szczyrk pozostaje w ścisłym związku krajobrazowym z otaczającymi pasmami Beskidu Śląskiego. Lokalizacja miasta w głębokiej i wąskiej dolinie Żylicy tworzy w miarę zwarty układ liniowy krajobrazu kulturowego – związanego z osadnictwem i działalnością człowieka. Zaliczyć należy do niej także działania związane z zagospodarowaniem turystyczno – sportowo – rekreacyjnym ulokowanym poza dolinami – na zboczach oraz w obrębie otaczających szczytów. Szczyty powiązane są licznymi szlakami turystycznymi.

Urozmaicony krajobraz Beskidu Śląskiego charakteryzują wielkie połacie lasów przerywane polanami, halami, polami uprawnymi i osiedlami, a z górskich szczytów roztaczają się rozległe panoramy

Do Szczyrku dochodzi sześć szlaków turystycznych pieszych. Wewnątrz miasta znajdują się dodatkowe, krótkie szlaki łącznikowe. W granicach miasta znajduje się kilka ośrodków narciarskich wyposażonych w wyciągi lub kolejki górskie.

W budownictwie zanikają cechy regionalizmu, które powinny być kontynuowane.

Do obszarów o szczególnych walorach widokowo – krajobrazowych należą m.in:

- Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego,
- zespół obiektów z otoczeniem przysiółek „Biła”.

Walory krajobrazowo – widokowe Szczyrku i jego okolicy należą do bardzo wysokich i powinny podlegać najwyższej ochronie. Rejon Beskidów jest niewątpliwie jednym z najpiękniejszych terenów górskich w naszym kraju.

Góra Beskid jest bardzo atrakcyjna widokowo.

Charakterystyka przyrodnicza

Obszar zajmowany przez gminę Szczyrk charakteryzuje się piętrowym układem roślinności, gdzie wyróżnić można następujące piętra: pogórza (pomiędzy 450 – 500 m.n.p.m.), regla dolnego (pomiędzy 500 - 1100 m.n.p.m.), regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.).

Lasy porastają w przewadze gleby brunatne, głównie kwaśne i bielcowe oraz opadowoglejowe. Nie posiadają nadzwyczajnego bogactwa florystycznego.

Lasy Nadleśnictwa Bielsko mają w przewadze funkcję ochronną. Funkcja gospodarcza stanowi ułamek procenta. Główną kategorią ochronności jest wodochronność lasów trwale uszkodzonych na skutek działalności przemysłu, także w miastach i wokół miast.

Na terenie Szczyrku lasy stanowią ok. 70% powierzchni miasta, są to w całości lasy ochronne. Dominują: las mieszany górski (47,4%) i las górski (36,4%), o przewadze drzewostanów świerkowych (71,9%), bukowych (18,2%) z domieszką dębu i jodły, sosnowych (8,8%).

Zespoły leśne obrębu Szczyrk (omówione szczegółowo w ramach opracowania ekofizjograficznego):

- żyzna buczyna karpacka,
- jaworzyna karpacka,
- kwaśna buczyna górska,
- zachodniokarpacka świerczyna górnoreglowa,
- sudecka świerczyna górnoreglowa,
- dolnoreglowy bór jodłowo – świerkowy.

Monokultury świerkowe, które występują w obszarze analizy, chorują i wymagają pilnej „przebudowy”. Drzewostan świerkowy przylegający do istniejących sąsiadującą tras nie przedstawia większej wartości przyrodniczej.

Nadleśnictwo wchodzi w skład Leśnego Kompleksu Promocyjnego - „Lasy Beskidu Śląskiego”. Został on utworzony Zarządzeniem nr 30 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dn., 19.12.1994 r. (ZO-72-15/94). LKP „Lasy Beskidu Śląskiego” składa się z lasów Nadleśnictw: Bielsko, Wisła, Ustroń i Węgierska Górka. W przeważającej części są to tereny Beskidu Śląskiego, małe fragmenty należą do Beskidu Małego i Żywieckiego, a także Pogórza Śląskiego. Łączna powierzchnia LKP wg w/w Zarządzenia wynosi 39 780 ha.

Lasy Beskidu Śląskiego to głównie (około 70%) monokultury świerkowe. Dla każdego z pięter wysokościowo – klimatycznych występuje w innym typie:

- w piętrze pogórza - podgórski łęg jesionowy, nadrzecznica olszynka górska oraz dolnoreglowy świerkowy bór na torfie – w dolinach potoków
- w piętrze regla dolnego – świerczyny pochodzenia wtórnego, lasy bukowe, jaworzyna górska (rzadziej jaworzyna karpacka), bór jodłowo - świerkowy

Buczyny Beskidu Śląskiego reprezentowane są przez dwa zespoły: kwaśną buczynę górską oraz żyzną buczynę karpacką. Kwaśne buczyny zajmują zwykle przygrzbietowe partie stoków, miejscami tworząc rozległe, kilkuhektarowe powierzchnie. Żyzne buczyny występują głównie na stokach o ekspozycji północnej, północno-wschodniej i wschodniej. Największe i najlepiej zachowane powierzchnie tego zespołu występują na Buczniku, Czantorii, Szyndzielni i Błatnej.

- w piętrze regla górnego (powyżej 1100 m.n.p.m.) – świerczyny górnoreglowe (najlepiej wykształcone na Baraniej Górze)

Pod kątem faunistycznym obszar gminy Szczyrk zasiedla ok. 200 gatunków kręgowców, w tym: 25 gatunków ssaków, 134 gatunki ptaków, 5 gatunków gadów, 9 gatunków płazów, 12 gatunków ryb.

Na szczególną uwagę zasługują ssaki dawnej puszczy karpackiej, m. In.: borsuk, lis, wilk, jeleń, sarna, dzik. Dokładniejsze omówienie gatunków zawarte jest w opracowaniu ekofizjograficznym.

Beskid Śląski charakteryzuje się największą ilością jaskiń w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Największa z tych jaskiń znajduje się w Trzech Kopcach. (długość 947,5 m). Liczne są wychodnie skalne.

Większość terenu Szczyrku wchodzi w skład Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego i jego otuliny, co wprowadza szereg ograniczeń w zagospodarowaniu stanowi element ochrony tutejszej flory i fauny. Obszary podlegające ochronie prawnej opisane zostały w ramach rozdziału 5.

Samą okolicę Szczyrku uznaje się pod względem przyrodniczym za mało atrakcyjną. Duże powierzchnie zajmują liczne wiatrołomy.

Na stoku góry Beskid dominują lasy (należące do ochronnych) stanowiące drzewostany świerkowe i bukowo-świerkowe. W północno-zachodniej części obszaru znajduje się płat drzewostanu bukowego. Siedliskowo to las mieszany górski świeży. Fragment zachodni i południowy stanowi łąka górska.

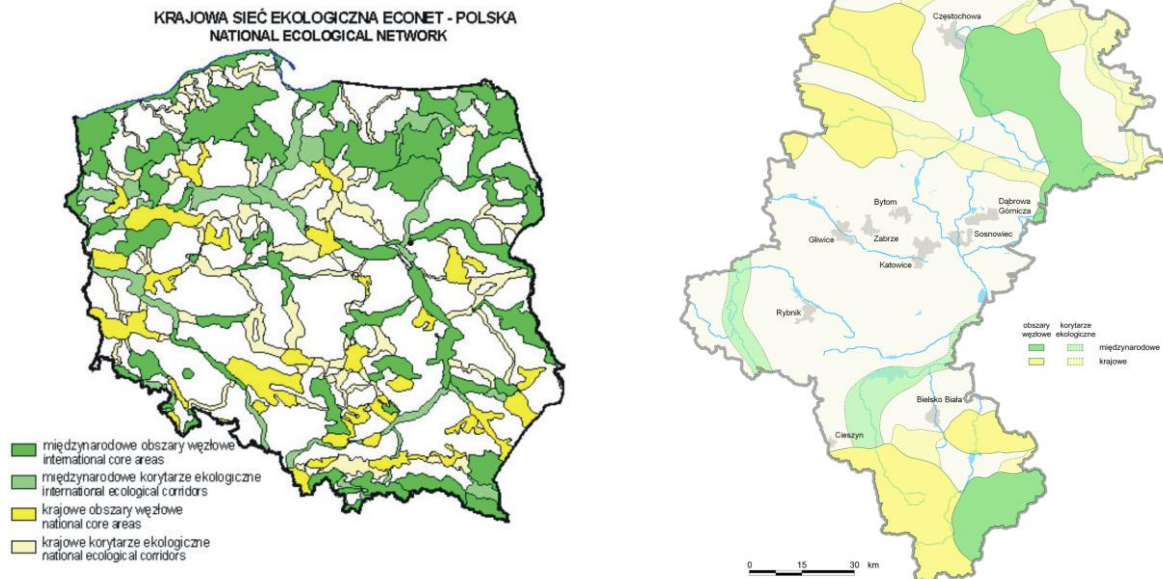
Powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwia one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Krajowa sieć ekologiczna ECONET - POLSKA

Inicjatywa utworzenia europejskiej sieci ekologicznej ECONET zgłoszona na Konferencji w Maastricht w 1993r. została w Polsce podjęta i zrealizowana w roku 1995 (Liro 1995). Jest to system obszarów, których walory stanowią o dziedzictwie przyrodniczym Europy. Są one powiązane przestrzennie i funkcjonalnie oraz objęte różnymi formami ochrony przyrody wzajemnie się uzupełniającymi. Zadaniem ECONET jest integrowanie obszarów chronionych wyróżnionych na podstawie różnych konwencji. Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarzy ekologicznych. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych. W województwie śląskim znajduje się ich 9.

Elementami Krajowej Sieci Ekologicznej EKONET-PL w obrębie miasta Szczyrk są *obszary węzłowe o znaczeniu krajowym*: 29K – obszar Beskidu Śląskiego.

Funkcję głównych powiązań przyrodniczych obszarów węzłowych pełnią **korytarze ekologiczne**. Są to nimi doliny rzeczne. Ważnym jest zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, pod względem przyrodniczym oraz przewietrzania terenu.

48% powierzchni województwa śląskiego stanowią struktury ekologiczne (biocentra, wyspy i korytarze ekologiczne). 22% zajmuje 15 biocentrów, z czego 9 ma rangę ponadregionalną. 17% zajmują korytarze ekologiczne, w tym 6 o znaczeniu ponadregionalnym.

Podstawowymi celami wyznaczenia biocentrów są:

- ochrona zasobów genetycznych roślin i zwierząt,
- ochrona miejsc ich rozrodu i zdobywania pożywienia,
- ochrona procesów ekologicznych w ekosystemach i krajobrazie,
- ochrona naturalnych fragmentów przyrody,
- zasilanie biologiczne oraz stabilizacja terenów sąsiednich.

Podstawowymi celami wyznaczenia korytarzy ekologicznych są:

- zmniejszenie stopnia izolacji oddzielnych elementów krajobrazu i ułatwienie przemieszczania się gatunków w obrębie całego krajobrazu,
- modyfikacja splotu powierzchniowego i mikroklimatu,
- funkcja przeciwozyjna,
- modyfikacja przebiegu zakłóceń,
- refugium,
- przemieszczanie materii i energii,
- wzbogacające i regulujące oddziaływanie na otaczające tło.

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

Projekt korytarzy ekologicznych w Polsce, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

Korytarze:

- Północny
- Północno-Centralny
- Południowo-Centralny
- Zachodni
- Wschodni
- Południowy
- Karpacki
- korytarze główne

Sieć korytarzy ekologicznych z podziałem na korytarze główne (międzynarodowe) i krajowe. źródło: Jędrzejewski i in. (2005).

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Korytarze ekologiczne:

- **korytarze ichtiologiczne** – rzeczne korytarze ekologiczne służące migracji organizmów wodnych i lądowych związanych ze środowiskiem wodnym (ogółem 26 o łącznej długości 3923,4 km - 11 o znaczeniu międzynarodowym i 15 o znaczeniu regionalnym),
- **korytarze herpetologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji płazów (ogółem 21 o łącznej powierzchni 5338 km² - 3 o znaczeniu ponadregionalnym i 18 o znaczeniu regionalnym). Stanowią je przede wszystkim doliny rzek, zbiorniki wodne, tereny podmokłe i zabagnione. Herpetofauna województwa liczy 17 gatunków
- **korytarze ornitologiczne** – szlaki migracji ptaków (ogółem 15 korytarzy i 18 przystanków o łącznej powierzchni 5356 km² - 4 korytarze i 7 przystanków o znaczeniu ponadregionalnym oraz 11 korytarzy i 11 przystanków pośrednich o znaczeniu regionalnym). Największe znaczenie dla gatunków krajowych oraz migrujących mają duże zbiorniki zaporowe oraz niezamarzające odcinki rzek. Awifauna województwa liczy 324 gatunki.
- **korytarze teriologiczne** – korytarze ekologiczne służące migracji ssaków wykonane na podstawie badań wilka, rysia i jelenia a także sarny i dzika (ogółem 37 korytarzy o łącznej powierzchni 763,8 km² – 12 dla dużych ssaków drapieżnych, 25 dla dużych ssaków kopytnych). Towarzyszą im obszary węzłowe czyli rozległe obszary leśne. Na terenie województwa występuje 75 gatunków ssaków.

Dla zapewnienia łączności obszarów chronionych w województwie śląskim, wyznaczono korytarze spójności obszarów chronionych, zgodnie z koncepcją ESOCH, biorąc pod uwagę przestrzenne formy ochrony przyrody. Zajmowały one w 2007r. 21,3% powierzchni województwa Śląskiego a ich otuliny 6,6%. Dla przeanalizowanych 120 obszarów chronionych wyznaczono 46 korytarzy ekologicznych (22 o znaczeniu międzynarodowym, 18 o znaczeniu krajowym, 6 o znaczeniu regionalnym).

Szczyrk położony jest w obrębie następujących korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego”** – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasiadają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),
- **obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”**. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jeleń, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie. Na wnioskowanym obszarze znajdują się przystanki pośrednie (obszary węzłowe), czyli obszary, które stanowią potencjały siedliska dla populacji ssaków kopytnych i drapieżnych (były zasiedlone w przeszłości lub posiadają sprzyjające uwarunkowania przyrodnicze). Obecnie występuje tu stała niewielka populacja wilka. Pojawiają się tu także pojedyncze migrujące niedźwiedzie brunatne i rysie, nie tworzą tu jednak stałej populacji. Obszar ten jest chroniony jako Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, znaczny fragment włączono również w sieć obszarów chronionych NATURA 2000.
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.

W rejonie inwestycji główny korytarz ekologiczny biegnie grzbietami między Klimczokiem i Kotarzem. Obszar wchodzi w skład korytarzy ekologicznych – obszarów węzłowych teriologicznych dla ssaków kopytnych, ssaków drapieżnych i ptaków. Przedmiotowa, istniejąca i planowana inwestycja, nie przecina tego szlaku. Obiekt zlokalizowany jest na północnwschodnim stoku góry Beskid, opadającym do osady Biła. W ramach planowanego przedsięwzięcia nie powstaną bariery w migracji zwierząt.

Stok góry Beskid:

- nie stanowi korytarza herpetologicznego,
- nie stanowi korytarza chiropterologicznego,
- lasy wchodzi w skład obszaru węzłowego ptaków osiadłych, nie naruszają jednak kluczowych korytarzy w kierunku Beskidu Żywieckiego przez dolinę Soły, z Beskidem Małym przez dolinę Białej oraz nie narusza ciągłości doliny górnej Wisły,
- wchodzi w skład obszaru węzłowego teriologicznego ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”,
- niewielki fragment południowy wchodzi w skład ostoi roślinnej o znaczeniu europejskim.

Zagospodarowanie rekreacyjne góry Beskid nie zostało zidentyfikowane jako zagrożenie dla ssaków i ich ostoi. Nie przewiduje się aby kontynuacja tego użytkowania zmieniła w przyszłości stopień oddziaływania stoku narciarskiego na środowisko.

5. OBSZARY I OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE ORAZ PROPONOWANE DO OBJĘCIA TAKĄ OCHRONĄ A TAKŻE TERENY O SZCZEGÓLNYCH WARTOŚCIACH PRZYRODNICZYCH I WALORACH KRAJOBRAZOWYCH

OBSZAR OBJĘTY PROJEKTEM PLANU JEST POŁOŻONY W OBRĘBIE OBSZARÓW PRAWNIE CHRONIONYCH:

- PARKU KRAJOBRAZOWEGO BESKIDU ŚLĄSKIEGO (przeważająca część obszaru, poza fragmentem północnym),
- OTULINY PARKU KRAJOBRAZOWEGO BESKIDU ŚLĄSKIEGO (fragment północny obejmujący teren położony do ok. 100 m od ul. Grzybowej).

• Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego

Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. powierzchnia 38620 ha (w tym 2440 ha w obszarze miasta) obejmuje obszar gmin: Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Goleśzów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Miłówka, Radziechowy-Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła. Otulina Parku obejmuje powierzchnię 22285 ha (w tym 860 ha w obszarze miasta), której zadaniem jest zachowanie harmonijnego krajobrazu oraz zabezpieczenie Parku przed szkodliwym oddziaływaniem czynników zewnętrznych.

Zgodnie z ww rozporządzeniem został powołany w celu:

- zachowania oraz wzbogacenia cennych, występujących na terenie województwa zasobów przyrody, kultury i krajobrazu dla potrzeb rekreacji i nauki,
- stworzenia podstaw realizacji kompleksowego programu zrównoważonego rozwoju tych obszarów,
- propagowania idei ochrony przyrody poprzez prowadzenie działalności dydaktycznej i edukacyjnej,
- ochrony i kształtowania środowiska oraz gospodarki przestrzennej w obrębie poszczególnych parków krajobrazowych położonych w granicach województwa śląskiego zgodnie z rozporządzeniami o powołaniu parków krajobrazowych.

Park jest obszarem chronionym, ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego a celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Obszar obejmuje tereny leśne dwóch pasm górskich - Czantorii (995 m n.p.m.) oraz Baraniej Góry (1 220 m n.p.m.). Na stokach Baraniej Góry znajduje się obszar źródliskowy Wisły. Biorą tu początek potoki Białej i Czarnej Wisłki.

Pasma Beskidu Śląskiego ma urozmaiconą budowę geologiczną, głównie zbudowane jest z piaskowców godulskich i istebniańskich, a część Pogórza Śląskiego z łupków i wapieni warstw cieszyńskich. Beskid Śląski charakteryzuje się bardzo ciekawą rzeźbą terenu. Góry te, mające układ pasmowy, posiadają dość duże różnice wysokości pomiędzy dnami dolin a szczytami oraz są poprzecinane głębokimi dolinami. Występuje tu szereg form skalnych, takich jak: progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe oraz różnorodne formy osuwiskowe - powierzchniowe i podziemne. Na terenie tym zinventaryzowano 21 pojedynczych lub występujących grupowo skałek, część z nich objęto ochroną pomnikową. Beskid Śląski charakteryzuje się największą liczbą jaskiń i schronisk skalnych w obrębie polskich Karpat Zewnętrznych. Do najciekawszych z w/w obiektów należą:

jaskinia w Trzech Kopcach (najdłuższa nie krasowa jaskinia w Polsce – 947,5 m), Jaskinia Malinowska, Jaskinia Lodowa, Jaskinia Mokra.

Z obszaru Beskidu Śląskiego bierze swój początek Wisła. Jej źródła znajdują się w obrębie północno-zachodnich stoków Baraniej Góry, na wysokości 1 100 m. Zlewnia tej rzeki, wraz z dopływami, zajmuje największy obszar Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Niewielką powierzchnię zajmuje zlewnia Odry. W okolicy Koniakowa przebiega fragment europejskiego działu wodnego między zlewiskami Morza Czarnego i Bałtyku. Potoki Czadeczek i Krężelka należą już do zlewiska Morza Czarnego. Beskid Śląski jest rezerwuarem wodnym - znajdują się tu zbiorniki zaporowe (Zb. Wisła Czarne, Zb. Wodny Wapienica) pełniące rolę retencyjną, ale przede wszystkim służące jako magazyny wody pitnej.

POZOSTAŁE, NAJBLIŻEJ POŁOŻONE OBSZARY CHRONIONE (poza granicami planu):

• Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005 – położony stycznie od południowego-zachodu oraz ok. 3,4 km na południowy-wschód.

„Beskid Śląski” PLH240005 położony jest w masywie Beskidu Śląskiego, z niewielkimi fragmentami w obrębie Pogórza Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej. Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych, takich jak progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe i różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne. Ma duże znaczenie dla zachowania bioróżnorodności.

Zidentyfikowano tu 16 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Najważniejsze to: kwaśna buczyna górska, żyzna buczyna górska, bór górnoregłowy, dolnoregłowy bór jodłowo-świerkowy, górska świerczyna na torfie (mająca w Beskidzie Śląskim centrum swego występowania w Polsce), zbiorowisko olszynki karpackiej (wzdłuż potoków), grąd oraz łęg podgórski, olchowo-jesionowych i wiązowo-jesionowych (fragmenty w piętrze pogórza), roślinność zielna i drzewiasta (brzezi potoków), zbiorowiska ziołoroślowe, łąki niżowe, kośne łąki górskie, moczary alkaliczne, murawy bliźniczkowe, płaty torfowisk wysokich.

Stwierdzono tu 21 gatunków z załącznika II Dyrektywy Siedliskowej. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin i bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Z początkiem XX wieku stwierdzono tu jedno z 3 znanych w Polsce stanowisk konarka tajgowego *Phryganophilus ruficollis*, ale od tego czasu brak potwierdzenia jego obecności.

Typy siedlisk wymienione w Załączniku I:

- 3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków
- 6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis*-*Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków
- 6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płaty bogate florystycznie)
- 6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołoroślanadrzewne (*Convolvuletalia sepium*)
- 6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)
- 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk
- 8220 Ściany skalne i urwiska krzemianowe ze zbiorowiskami z *Androsacion vandellii*
- 8310 Jaskinie nieudostępnione do zwiedzania
- 9110 Kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*)
- 9130 Żyzne buczyny (*Dentario glandulosae*-*Fagenion*, *Galio odorati*-*Fagenion*)
- 9140 Górskie jaworzyny ziołoroślowe (*Aceri-Fagetum*)
- 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*)
- 9180 Jaworzyny i lasy klonowo-lipowe na stokach i zboczach (*Tilio plathyphyllis*-*Acerion pseudoplatani*)
- 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*, *Pino mugo* *Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii*-*Piceetum* i brzozowo sosnowe bagienne lasy borealne)
- 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe)
- 9410 Górskie bory świerkowe (*Piceion abietis* część – zbiorowiska górskie)

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- A030 *Ciconia nigra* (bocian czarny)
- A104 *Bonasa bonasia* (jarząbek)
- A108 *Tetrao urogallus* (głuszec)
- A215 *Bubo bubo* (puchacz)
- A217 *Glaucidium passerinum* (sóweczka)
- A220 *Strix uralensis* (puszczyk uralski)
- A229 *Alcedo atthis* (zimorodek)
- A234 *Picus canus* (dzięcioł zielonosiwy)
- A236 *Dryocopus martius* (dzięcioł czarny)
- A238 *Dendrocopos medius* (dzięcioł średni)
- A239 *Dendrocopos leucotos* (dzięcioł białogrzbiety)
- A241 *Picoides tridactylus* (dzięcioł trójpalczasty)
- A320 *Ficedula parva* (muchotłówka mała)

- A321 *Ficedula albicollis* (mucholówka białoszyja)
- A338 *Lanius collurio* (gąsiorek)
- A409 *Tetrao tetrix tetrix* (cietrzew (tetrax))
- Regularnie występujące Ptaki Migrujące nie wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:
- A099 *Falco subbuteo* (kobuz)
- Gatunki wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG:
- Ssaki:**
 - 1303 *Rhinolophus hipposideros* (podkowiec mały)
 - 1324 *Myotis myotis* (nocek duży)
 - 1352 *Canis lupus* (wilk)
 - 1354 *Ursus arctos* (niedźwiedź brunatny)
 - 1355 *Lutra lutra* (wydra)
 - 1361 *Lynx lynx* (ryś)
- Płazy i gady:**
 - 1166 *Triturus cristatus* (traszka grzebieniasta)
 - 1188 *Bombina bombina* (kumak nizinny)
 - 1193 *Bombina variegata* (kumak górski)
 - 2001 *Triturus montandoni* (traszka karpacka)
- Ryby:**
 - 1096 *Lampetra planeri* (minóg strumieniowy)
 - 1138 *Barbus meridionalis* (brzanka)
 - 1163 *Cottus gobio* (głowacz białopłetwy)
- Bezkęgowce:**
 - 1060 *Lycaena dispar* (czerwończyk nieparek)
 - 1084 *Osmoderma eremita* (pachnica dębowa)
 - 1088 *Cerambyx cerdo* (kozioróg dębosz)
 - 4014 *Carabus variolosus* (biegacz urozmaicony)
- Rośliny:**
 - 1902 *Cypripedium calceolus*

W ostoi zlokalizowane są liczne stanowiska innych zagrożonych i rzadkich gatunków roślin oraz zwierząt.

SOO Natura 2000 Beskid Śląski PLH240005 położony są na obszarze gruntów Nadl. Bielsko.

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” zidentyfikowano m.in. siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku do Dyrektywy siedliskowej występujące na gruntach Lasów Państwowych. To jeden z głównych celów i zadań planu urządzenia lasów. W zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa znajduje się 1 Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków NATURA 2000, jest to ostoja zatwierdzona, oraz 4 Obszary Specjalnej Ochrony Siedlisk NATURA 2000.

W roku 2006 i 2007 w całej Polsce, na gruntach w zarządzie Lasów Państwowych wykonana została powszechna inwentaryzacja siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, obejmująca wybrane elementy przyrodnicze, opisane w ramach dyrektyw: ptasiej i siedliskowej. **W obrębie Szczyrk, Leśnictwo Biła stwierdzono siedliska kwaśnej buczyny górskiej (jako najliczniejsze) oraz bory dolnoreglowe świerkowe, świerkowo-jodłowe i jodłowe.**

Wykazano, że na środowisko przyrodnicze obszaru Natura 2000 nieznaczny wpływ mogą mieć niektóre wskazania gospodarcze zawarte w planie urządzenia lasu, takie jak: planowane zabiegi gospodarcze z zakresu użytkowania głównego (rębny i przedrębny) rębnie i trzebieże selekcyjne oraz z zakresu hodowli lasu takie jak: odnowienia lasu na powierzchniach otwartych i pod osłoną drzewostanu, poprawki i uzupełnienia oraz pielęgnowanie upraw (CW), młodników (CP) i zabiegi agrotechniczne, potrzeby z zakresu budownictwa ogólnego, drogowego i małej retencji.

Stwierdzono, iż zabiegi z zakresu użytkowania rębny w przypadku niektórych gatunków ptaków na niewielkich powierzchniach mogą przejściowo oddziaływać negatywnie poprzez przekształcenie ich środowiska bytowania, **jednak w skali całego Nadleśnictwa nie nastąpi zmniejszenie powierzchni siedlisk ich bytowania.** Kierując się zasadą zachowania ładui czasowego i przestrzennego, stosując rębnie stopniowe zapewnione zostanie zróżnicowanie wiekowe i gatunkowe drzewostanów. Optymalne warunki bytowania dla poszczególnych gatunków zwierząt - w miejsce dotychczasowych - będą się pojawiać w nowych fragmentach drzewostanów.

W ramach „Prognozy oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” przeanalizowano przewidywane oddziaływanie planu urządzenia lasu (zadań gospodarczych) na siedliska chronione obszaru Natura 2000. Wykazano brak negatywnych skutków oddziaływania planu, w tym na siedliska kwaśnej buczyny górskiej oraz na gatunki roślin i zwierząt chronionych wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Czynności gospodarcze zawarte w planie uwzględniają zapis ustawy o ochronie przyrody, zabraniającej prowadzenia działań, które mogą pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz wpłynąć negatywnie na gatunki roślin i zwierząt chronionych lub przewidzianych do ochrony w ramach sieci Natura 2000.

Nie planuje się m.in. użytkowania drzewostanów na leśnych siedliskach przyrodniczych rębniami zupełnymi. Kwaśne buczyny górskie (9110) są na terenie Nadleśnictwa Bielsko drugim, co do wielkości powierzchni siedliskiem zajmującym 37 % powierzchni wszystkich siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000. Dominującym zabiegiem są tu odnowienia, co jest powiązane z większym udziałem rębni częściowych i rębni w ogóle w zagospodarowaniu drzewostanów niż np. na 125 terenach żyznych buczyn. Kwaśne buczyny są obszarem, na którym zamierza się dokonać 70 % wszystkich zabiegów gospodarczych planowanych na obszarach siedlisk zaliczonych do sieci Natura 2000.

Pozostałe obiekty chronione (także pomniki przyrody) oraz obszary chronione położone są w znacznej odległości od granic planu miejscowego. Poniżej wymienia się te położone w odległości do 3 km:

- rezerwat **Stok Szydzielni** – ok. 2,2 km na północny-zachód.
- Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „**Dolina Wapienicy**” – ok. 2,15 km na północny-zachód.
- pomnik przyrody nieożywionej **Jaskinia w Trzech Kopcach** – poza obszarem planu, w odległości ok. 1,2 km na N, powołany Decyzją Wojewody Bielskiego z dnia 2.12.1980 r. RL Sop-7141p/6 /80.

Równocześnie obowiązuje ochrona gatunkowa roślin i zwierząt, wynikająca z przepisów odrębnych.

6. STAN ŚRODOWISKA, JEGO ZASOBY, ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Badania te prowadzone są w ustalonych punktach, zgodnie z opracowanymi w poszczególnych latach „Programami Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego”.

Z wyników zamieszczonych w publikacjach Biblioteki Monitoringu Środowiska (np. „Stan środowiska w województwie śląskim w 2018 roku” Biblioteka Monitoringu Środowiska, Katowice 2019r.) wynika, że województwo śląskie od wielu lat należy do regionów Polski o największej emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych z zakładów szczególnie uciążliwych dla czystości powietrza.

Materiałem o charakterze źródłowym i uzupełniającym jest „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk”, sierpień 2017 r. Zamieszczone w ww. opracowaniach dane zweryfikowano o ustalenia z bieżących wizji w terenie objętym projektem planu oraz nowe zagadnienia wynikające m.in. z otrzymanych wniosków i zmian prawnych.

W części kartograficznej niniejszego opracowania zamieszczono mapy analityczne i syntetyczne dotyczące uwarunkowań ekofizjograficznych obszaru objętego projektem planu miejscowego.

Najbardziej istotne elementy środowiska na obszarze objętym projektem planu zagospodarowania przestrzennego:

1. Teren objęty planem, o pow. ok. 24,55 ha, znajduje się w Szczyrku-Biłej, w obrębie północnych stoków góry Beskid.
2. Omawiany teren odgrywa ważną rolę w powiązaniach przyrodniczych lokalnych i ponadlokalnych. Objęty jest ochroną prawną w formie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Obszar Natura 2000 położony jest stycznie od południowo-zachodu.
3. Obszar położony jest w ramach obszaru węzłowego teriologicznego ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”,
4. Omawiany obszar leży w zlewisku Morza Bałtyckiego. Jest odwadniany w całości przez potok Biła, będący dopływem lewobrzeżnym Żylicy.
5. Należy ograniczyć do minimum możliwość wystąpienia zmiany stosunków wodnych.
6. Należy wprowadzić nakaz prowadzenia inwestycji w sposób możliwie maksymalnie zachowujący rzeźbę terenu.
7. Należy zastosować działania minimalizujące negatywny wpływ oddziaływań przedsięwzięcia na środowisko.
8. Projektowany rozwój istniejącej w sąsiedztwie, sportowo-rekreacyjnej funkcji terenu, należy ustalić w zapisach planu ze szczególnym uwzględnieniem występowania w okolicy terenów cennych przyrodniczo i ekologicznie.
9. Fizjograficznie omawiany obszar to teren stoków opadających ku północy.
10. Teren posiada udokumentowane predyspozycje osuwiskowe.
11. Teren nie posiada udokumentowanych kopalni.
12. Obszar nie jest zagrożony zalewaniem powodziowym.
13. Analizowany obszar położony jest w zasięgu kredowego LZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski), dawniej GZWP.
14. Obszar charakteryzuje się bardzo korzystnymi warunkami śniegowymi do uprawiania sportów zimowych.
15. Odlesieniu powinny zostać poddane jak najmniejsze powierzchnie.

16. Teren planu wyróżnia się cennymi walorami krajobrazowymi i widokowymi.
17. W rejonie opracowania nie prowadzi się pomiarów zanieczyszczenia powietrza oraz monitoringu pozostałych elementów środowiska.
18. należy zminimalizować oddziaływania na środowisko (w tym: wody, powietrze, akustykę, gospodarkę odpadami) występujące w fazie budowy.

Stan elementów środowiska wg. wyników badań monitoringowych stanu środowiska dla gminy Szczyrk:

Stan czystości powietrza

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężenie	Klasa strefy
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie nie przekraczały odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych	A
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie przekraczały poziomy dopuszczalny lub docelowy powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy ten margines jest określony	C
Jeżeli stężenia ozonu w powietrzu na jej terenie nie przekraczały poziomu celu długoterminowego	D1
Jeżeli stężenia ozonu na jej terenie przekraczały poziom celu długoterminowego	D2

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężenie występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Gmina Szczyrk położona jest w „strefie śląskiej” (kod strefy PL.2405). Podstawę klasyfikacji stref stanowią (zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska) dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu oraz poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, poziomy docelowy oraz poziomy celów długoterminowych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2012, poz.1031).

W ocenie za rok 2018 lista zanieczyszczeń pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia objęła: benzen, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, ozon, pył zawieszony PM10, pył zawieszony PM2,5, arsen, benzo(a)piren, ołów, kadm oraz nikiel. Do zanieczyszczeń, które uwzględniono w ocenie ze względu na ochronę roślin należały: dwutlenek siarki, tlenki azotu oraz ozon.

W ramach „Rocznej oceny jakości powietrza w województwie śląskim – raport wojewódzki za rok 2018 r.” zakwalifikowano „strefę śląską” wg. kryterium ochrony zdrowia do klasy C - w obszarze przekroczeń poziomów dopuszczalnych ze względu na ponadnormatywne zanieczyszczenie pyłem zawieszonym PM(10), PM(2,5) oraz benzo-α-pirenem i ozonem. Natomiast do klasy A z uwagi na występujące poziomy: dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, benzenu, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i tlenku węgla.

Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C); 2018 r.

Kod strefy	Nazwa strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM10	Pb	As	Cd	Ni	BaP	PM2.5
PL2401	Aglomeracja gómoślaska	A	C	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2402	Aglomeracja rybnicko-jastrzębska	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2403	miasto Bielsko-Biała	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2404	miasto Częstochowa	A	A	A	A	A	C	A	A	A	A	C	C
PL2405	strefa śląska	A	A	A	A	C	C	A	A	A	A	C	C

* tabela pochodzi z opracowania „Roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim 2018r.”

Z uwagi na ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza w województwie śląskim od wielu lat są realizowane programy ochrony powietrza. Niestety ich obowiązywanie nie przyniosło dotychczas znacznej poprawy jakości powietrza. W grudniu 2017 roku Sejmik Województwa Śląskiego uchwalił kolejny Program Ochrony Powietrza, zastępujący dotychczasowe POP.

W poszczególnych strefach określa jakość powietrza i ustala środki naprawcze do realizacji przez różne podmioty. Gmina Szczyrk zalicza się do „strefy śląskiej”.

Obowiązki prezydentów miast aglomeracji górno-śląskiej i aglomeracji rybnicko-jastrzębskiej, Bielska-Białej, i Częstochowy oraz burmistrzów, i wójtów miast oraz gmin strefy śląskiej to m.in.:

- realizacja działania związanego z ograniczaniem emisji z urządzeń o małej mocy (do 1 MW), w ramach systemu zachęt finansowych do wymiany systemów grzewczych,
- wymiana ogrzewania węglowego w obiektach użyteczności publicznej,
- kontrola gospodarstw domowych, zgodnie z aktualnymi przepisami,
- kontrole przestrzegania zakazu spalania odpadów w urządzeniach grzewczych i na otwartych przestrzeniach.

Od kwietnia 2017 roku obowiązuje tzw. „uchwała antysmogowa”. Ma wspomóc działania w kierunku poprawy jakości powietrza na terenie województwa śląskiego. Zakazuje spalania w gospodarstwach domowych paliw najgorszej jakości (w tym mułów, flotokoncentratów, węgla brunatnego) oraz określa obowiązek wymiany palenisk węglowych na piece spełniające wymagania klasy 5, sukcesywnie, w ciągu 10 lat (do 2026 roku).

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Bardzo ważną rolę w aspekcie czystości powietrza atmosferycznego odgrywa system przewietrzania. Zachowanie korytarzy przepływu powietrza jakimi są min. tereny zieleni przyczynia się do poprawy czystości powietrza.

Na poziom zanieczyszczenia powietrza w gminie Szczyrk oddziałuje głównie emisja zanieczyszczeń z indywidualnych gospodarstw domowych.

Stan czystości wód powierzchniowych

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMŚ wynika z ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z roku 2017 poz. 1566).

W roku 2018 pomiarami objęto (WIOŚ) 159 punktów.

Wody powierzchniowe obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitych Części Wód Powierzchniowych JCWP RW200062132749 Żylica**. Ww. JCWP uznano za część silnie zmienioną. Jej stan ocenia się jako dobry. Jest niezagrażona nieosiągnięciem celów RDW.

Wody podziemne

Wody podziemne z obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd Nr GW2200158**. Jej stan ilościowy i chemiczny ocenia się jako dobry. Jest niezagrażona nieosiągnięciem dobrego stanu ilościowego jak i chemicznego.

Klimat akustyczny środowiska

W ostatnich kilku latach poprzedzających niniejsze opracowanie, nie wykonywano pomiarów hałasu w gminie Szczyrk i okolicy.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

- 1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:
 - a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
 - b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);
- 2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:
 - a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
 - b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

W tabelach poniżej przedstawiono:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszk.	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobowi w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobowi w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkim porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszk.	70	65	55	45

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Krajobraz i zabytki

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z nich jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową. Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają m.in. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

W ocenie stanu istniejącego – analizowany obszar należy do terenów cennych krajobrazowo.

Na terenie objętym planem nie występują obiekty ujęte w spisie Gminnej Ewidencji Zabytków oraz inne zabytki i dobra kultury podlegające ochronie prawnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Substancje zanieczyszczające środowisko w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności.

Badania środowiska są prowadzone m.in. w ramach systemu badań monitoringowych, które w województwie śląskim przeprowadza i publikuje Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Wyniki ostatnich badań monitoringowych środowiska wykonanych w obszarze województwa śląskiego zostały opisane w raporcie pn. *Stan środowiska w województwie śląskim w 2016 roku*.

Nadzór i badania środowiska w zakresie higieny sanitarnej wykonuje Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Katowicach z oddziałami powiatowymi.

Jak wykazują badania monitoringowe, w gminie Szczyrk może występować zanieczyszczenie powietrza.

Substancje zanieczyszczające w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności, np. :

- dwutlenek siarki powoduje uszkodzenie dróg oddechowych,
- tlenki azotu działają drażniąco na płuca, obniżają ciśnienie krwi, rozszerzają naczynia krwionośne, powodują zwyrodnienie mięśnia sercowego,
- pył zawieszony jest nośnikiem szeregu zanieczyszczeń min. metali ciężkich, benzopirenow, ołów stanowi bardzo silną truciznę, powoduje zmiany w układzie nerwowym, krwionośnym, kostnym,
- kadm oddziałuje niekorzystnie na układ oddechowy, nerwowy, przewód pokarmowy, wątrobę, nerki.

Należy uwzględnić, że aby spowodować drastyczne, negatywne skutki w zdrowiu ludzi, powyższe zanieczyszczenia muszą występować w środowisku w bardzo wysokich stężeniach lub przez znaczny okres czasu.

Z punktu widzenia ochrony zdrowia i życia, na etapie planowania przestrzennego szczególnie ważne są ewentualne ograniczenia funkcji terenów, wynikające np. z kumulacji zagrożeń środowiska, a także potencjalnych możliwości wystąpienia oddziaływań znaczących, przede wszystkim takich, których nie da się ograniczyć środkami technicznymi.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są: elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje radiowe i telewizyjne, łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa, stacje radiolokacji i radionawigacji.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie. Powodowane jest to przez rozwój radiokomunikacji oraz powstawanie coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności. Rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożenia środowiska i ludności.

Poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

W przepisach obowiązujących w Polsce wprowadzono wartości graniczne odnoszące się do obszarów, w których przebywanie ludności jest zabronione oraz obszarów, w których zabronione jest sytuowanie budownictwa mieszkalnego i specjalnego, dopuszcza się natomiast okresowe przebywanie ludności. Przy ustalaniu tych wartości uwzględniono stosunkowo duży margines bezpieczeństwa, dzięki czemu poziomy krajowe są obecnie wielokrotnie niższe od analogicznych poziomów przyjmowanych w różnych krajach europejskich. Uważa się, że przyjęty w Polsce duży margines bezpieczeństwa zapewnia wystarczającą ochronę ludności przed polami elektromagnetycznymi.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczas uzyskane wyniki badań wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.

W gminie Szczyrk badano poziom PEM w 2018 r. w rejonie ul. Orlej. Pomiar wykazał najwyższy średni poziom dla pojedynczego punktu w województwie śląskim – 2,07 V/m.

Odporność środowiska na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych. Jednakże w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Zazwyczaj człowiek nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy którym to załamanie nastąpi. Stwierdza to dopiero po reakcji przyrody.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (pozostałe nie są odnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

W odniesieniu do obszaru objętego planem można powiedzieć, że na degradację (nieznaczne zmniejszenie obszaru występowania) najbardziej narażona są flora i fauna a także potencjalne zmiany retencyjności obszaru.

Potencjalne zmiany środowiska w przypadku braku realizacji projektu

Projekt planu dotyczy terenu o powierzchni ok. 24,55 ha położonego na północnych stokach góry Beskid i służyć ma rozwojowi funkcji sportów zimowych (trasy narciarskie) sąsiadującego od północnego-zachodu istniejącego ośrodka narciarskiego Beskid Sport Arena.

Trasy narciarskie i towarzysząca im infrastruktura istnieją w sąsiedztwie od ok. 20 lat. W przypadku nie podjęcia jego rozbudowy, jego oddziaływanie na środowisko nie zmieni się. Przewrócenie miastu Szczyrk prestiżu zimowej stolicy, zwiększenie jego atrakcyjności i zachęcenie do korzystania z bazy turystycznej wymaga poszerzenia i unowocześnienia oferowanej bazy narciarskiej.

7. ANALIZA I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA, KTÓRE MOGĄ WYNIKAĆ Z REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU, W TYM SKUTKI WPŁYWU NA WALORY PRZYRODNICZE I KRAJOBRAZOWE OBSZARÓW WYSTĘPUJĄCYCH W ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PRZEDMIOTOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, ROZWIĄZANIA OCHRONNE.

Wszystkie zapisy planu przeanalizowane zostały, zweryfikowane i w części zmodyfikowane na etapie prac całego zespołu projektowego a przedstawione poniżej stanowią ich finalny wynik stanowiący często kompromis pomiędzy pierwotnymi założeniami a koniecznością i potrzebą ochrony środowiska i przyrody. Wersja projektu planu miejscowego, dla której prognozę stanowi niniejszy dokument jest efektem zaleceń RDLP Nadleśnictwo Bielsko oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach a także starań podjętych przez Inwestora oraz gminę w celu pozyskania innych terenów pod planowaną inwestycję. Ostatecznie uzyskała pozytywną opinię RDLP (w załączeniu).

Rozwiązania ochronne, w formie propozycji zapisów mają odzwierciedlenie bezpośrednio w zapisach uchwały.

Środowisko (ogólnie)

W ramach §7 pkt.1 ustala się: zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

Wody powierzchniowe i podziemne

Zadbane o ochronę wód powierzchniowych i wód podziemnych poprzez wprowadzenie ustaleń :

- nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem. Ustala się konieczność ochrony gruntów i wód przed zanieczyszczeniem ściekami komunalnymi i ściekami skażonymi substancjami ropopochodnymi – przez zastosowanie infrastruktury technicznej, która ograniczy przedostawanie się zanieczyszczeń do wód i do ziemi z dróg, placów i parkingów, z nakazem oczyszczenia wód opadowych przed wprowadzeniem do wód i do ziemi, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- zakaz prowadzenia działalności powodującej zanieczyszczenie wód podziemnych;
- zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
- zakaz działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów;

Wprowadzono informację, iż:

obszar planu znajduje się w granicach lokalnego zbiornika wód podziemnych „Zbiornik warstw Godula (Beskid Śląski)” – dawny Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 348. Ochrona zasobów wodnych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie infrastruktury technicznej ustalono:

- odprowadzanie ścieków sanitarnych:

- a) do ogólnomiejscowej kanalizacji sanitarnej,
- b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo,
- c) do indywidualnych oczyszczalni ścieków;

- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:

- a) do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań, z uwzględnieniem ustaleń zawartych §7 pkt. 3,
- b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych;

Zapisy ochronne przyczynią się do zachowania dobrego stanu czystości wód.

Odpowiednio prowadzona gospodarka odpadami i ściekami zapobiega zanieczyszczeniom mogących przenikać do wód powierzchniowych i podziemnych.

Wycinka lasów (o pow. o 2,29 ha mniejszej w stosunku do planu wcześniej opiniowanego) nie powinna spowodować znacznego zmniejszenia retencyjności obszaru. Z uwagi na cel odlesienia a tym samym kształt obszarów odlesień można stwierdzić, że nie powinny zostać zaburzone stosunki wodne obszaru. Teren ten będzie stanowić pas o długości kilkuset metrów o szerokości maksymalnie (we fragmentach) 60 m a nie rozległą polanę. Nie powinno to zaburzyć zdolności infiltracji przyległych lasów a tym samym zwiększyć znacząco odpływu powierzchniowego i zaburzyć (zwiększyć) procesów erozji. W ramach realizacji tras zjazdowych stosuje się liniowe odwodnienie, co pozwala na kontrolowane odprowadzenie wód w korzystne dla infiltracji przyległe tereny leśne.

Biorąc pod uwagę występujące w kilkunastu ubiegłych zimach warunki pogodowe – ogólnie ciepłe zimy – roztopy nie stanowią zjawisk nagłych a regularnie występują w okresie zimowym.

Nie przewiduje się także w obszarze sąsiadującym z użytkami leśnymi utwardzenia terenu, co zminimalizuje ww. zagrożenie – zaburzenia stosunków wodnych.

Zważywszy na ww. fakty i argumenty nie ma podstaw do stwierdzenia, że zmiana planu miejscowego, związana bezpośrednio z koniecznością odlesienia pasa terenu, spowoduje znacząco negatywne oddziaływanie na retencyjność obszaru oraz jednolite części wód powierzchniowych.

Las jako zbiorowisko roślin charakteryzuje się dużą zdolnością retencjonowania wody (brak jednak ścisłych metod jej oceny). Jednak specyfika lasów górskich, gdzie średni odpływ jednostkowy jest największy (do 10-20 [dm³s⁻¹km⁻²]) znacznie zmniejsza możliwości retencjonowania. Tereny górskie i podgórskie charakteryzuje też większa częstotliwość występowania powodzi, jednak charakter ich występowania ma przebieg krótkotrwały acz gwałtowny. Lasy Beskidu Śląskiego w części objętej projektem planu miejscowego pełnią rolę glebochronną i wodochronną.

Występowanie dużych obszarów leśnych sprzyja:

- zmniejszeniu potencjalnego zagrożenia i strat powodziowych w dolnych odcinkach potoków odbierających wody opadowe,
- zmniejszenie zagrożenia pożarowego,
- wzrost różnorodności siedlisk i gatunków,
- wzrost produkcji roślinnej.

Podstawowym elementem małej retencji są niewielkie piętrzenia cieków i rowów, w tym tworzenie zbiorników wodnych. Natomiast na terenach górskich dodatkowo istotne jest utrzymanie potoków oraz związanej z nimi infrastruktury w dobrym stanie.

Działalność antropogeniczna, do jakiej należy zagospodarowanie turystyczno-sportowe (w tym przypadku narciarskie trasy zjazdowe) może powodować trwałe ale niewielkie zmiany stosunków wodnych na obszarach leśnych. Do tych znacząco zmieniających zalicza się bowiem: inwestycje hydrotechniczne, urządzenia melioracji wodnych, infrastrukturę komunikacyjną, wydobywanie kruszyw, pobór wód podziemnych.

Trasy narciarskie, stanowiące w przypadku analizowanego obszaru powierzchnię ok. 6,5264 ha, ingerują w pow. 4,4826 ha gruntów leśnych, wymagających wycinki.

Odlesienie pasa terenu o szerokości od ok. 30 m do ok. 60 m nie powinno stanowić zagrożenia dla stosunków wodnych, w tym retencyjności obszaru leśnego. W ramach działań bezpośrednich stosowane będą odwodnienia stoków i terenów powyżej nich w postaci rynien. W przypadku stwierdzenia przez Nadleśnictwo Bielsko konieczności spowolnienia obiegu wody w zlewni, można będzie rozważyć realizację małych zbiorników wodnych lub urządzeń odprowadzających nadmiar wody do potoku Wilczego. Zapisy planu dopuszczają realizację ww. urządzeń.

Szczególnie intensywny spływ wód i mas ziemnych może występować bezpośrednio na etapie budowy tras i będzie miał charakter krótkoterminowy.

Nie przewiduje się wpływu, wycinki ok. 4,4826 ha lasów, na jednolite części wód podziemnych (JCWP RW200062132749 Żylica). To potok wyżynny węglanowy z substratem drobnopiękistym na lessach i lessopodobnych. Zakwalifikowany jako silnie zmieniona część wód, o dobrym potencjale. Brak obecnie przesłanek do stwierdzenia, że wycinka ok. 4,4826 ha lasów może mieć wpływ na zwiększenie (nawet okresowe) zasobów wodnych. Powinna pozostać bez wpływu na stan jakości wód oraz ich bilans z uwagi na fakt, że woda pobierana do naśnieżania będzie odprowadzana w okresie roztopów do tej samej zlewni, nie stanowiąc równocześnie wód zanieczyszczonych. Biorąc pod uwagę występujące w kilkunastu ubiegłych zimach warunki pogodowe – ogólnie ciepłe zimy – roztopy nie stanowią zjawisk nagłych a regularnie występują w okresie zimowym.

Gleba i surowce naturalne

W wyniku wykonania tras oraz naśnieżania nie powinno nastąpić wzmożenie procesu erozji powierzchniowej, pod warunkiem wykonania poniższych zabiegów:

- wykonanie poprzecznych szczelin w celu odprowadzania wody poza krawędź trasy,
- siew dostosowanych gatunkowo traw,
- regularne koszenie traw,
- zabezpieczenie stromych skarp materiałem skalnym lub/i siatkami.

Przebieg tras zjazdowych zaproponowany w projekcie planu powinien zminimalizować wpływ na tereny zagrożone ruchami masowymi oraz zminimalizować możliwość wystąpienia erozji także poza nimi.

Intensywny spływ mas ziemnych może występować jedynie bezpośrednio na etapie budowy tras i będzie miał charakter krótkoterminowy.

Budowa sieci infrastruktury technicznej (wodociągowej i energetycznej) będzie prowadzona w obrębie terenu przeznaczanego pod trasy zjazdowe. Prognozuje się brak wpływu ww budowy na środowisko przyrodnicze.

W uchwale:

- nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem. Ustala się konieczność ochrony gruntów i wód przed zanieczyszczeniem ściekami komunalnymi i ściekami skażonymi substancjami ropopochodnymi – przez zastosowanie infrastruktury technicznej, która ograniczy przedostawanie się zanieczyszczeń do wód i do ziemi z dróg, placów i parkingów, z nakazem oczyszczenia wód opadowych przed wprowadzeniem do wód i do ziemi, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- zakaz lokalizacji składowisk odpadów;
- nakaz ograniczenia wywozu mas ziemnych i wykorzystywania ich w pierwszej kolejności do ukształtowania terenu w rejonie danej inwestycji, bez znacznych zmian naturalnej rzeźby terenu i układu warstw gleby;
- nakaz prowadzenia tras zjazdowych z maksymalnym wykorzystaniem naturalnej konfiguracji terenu dla zminimalizowania robót ziemnych, zmierzających do sztucznego kształtowania podłużnego i poprzecznego profilu trasy;
- minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 70% powierzchni działki budowlanej;
- informacja, że na obszarze objętym planem nie występują tereny górnicze.
- na obszarze objętym planem występują tereny zagrożone ruchami masowymi, dla których ustala się:
 - 1) dopuszczenie realizacji obiektów budowlanych po uwzględnieniu występujących zagrożeń,
 - 2) dopuszczenie przekształcania terenu jedynie w sposób zachowujący w maksymalnym stopniu naturalne ukształtowanie oraz niegenerujący powstawania osuwisk,
 - 3) nakaz zagospodarowania poszczególnych działek w sposób przeciwdziałający niekorzystnym zjawiskom związanym z ulewnymi deszczami oraz topnieniem śniegu,
 - 4) nakaz zagospodarowania powierzchni biologicznie czynnej zielenią dobrze wiążącą grunt.

Powietrze atmosferyczne

Wytyczne i ograniczenia dotyczące wprowadzania do powietrza atmosferycznego substancji regulują szczegółowo przepisy odrębne z zakresu ochrony środowiska, które nie są przedmiotem planu miejscowego. Badania kontrolne przeprowadzane są za pomocą sieci monitoringowej oraz poprzez dodatkowe badania WIOŚ.

Oddziaływanie na stan powietrza zachodziło (krótkookresowo) będzie na etapie realizacji inwestycji (maszyny budowlane, pojazdy transportujące materiały). Na etapie funkcjonowania przedsięwzięcia krótkookresowo emitorem spalin będą ratraki utrzymujące trasy narciarskie. Z powodu ich pracy nie będzie zachodziło ponadnormatywne oddziaływanie na stan zanieczyszczenia powietrza.

Wprowadzenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie miało negatywnego wpływu na stan powietrza atmosferycznego.

W uchwale:

- ustala się zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;

Klimat akustyczny środowiska

Nie prognozuje się, że wystąpienia w omawianym terenie stałych źródeł hałasu. Jedyne będą te związane z przygotowaniem i użytkowaniem tras narciarskich w sezonie zimowym czyli wynikające z użytkowania m.in. ratraków, armatek śnieżnych, stacji pomp, wyciągu. Będzie to oddziaływanie średnioterminowe w skali roku (miesiące zimowe).

Potencjalny hałas związany z kibicowaniem może wystąpić w czasie imprez masowych, jak zawody narciarskie. Sam przebieg zawodów, w przypadku braku kibiców, nie będzie ponadnormatywnie (także w stosunku do zwykłego użytkowania tras narciarskich) wpływał na klimat akustyczny.

Można zdecydowanie stwierdzić, że poszerzenie tras narciarskich, w stosunku do wersji projektu planu wcześniej zaopiniowanej i uzgodnionej, nie wpłynie na zwiększenie antropopresji ośrodka narciarskiego w zakresie oddziaływania hałasu. Nie zwiększy ono liczby korzystających z projektowanych tras narciarskich, m.in. z uwagi na niezmienną przepustowość wyciągu narciarskiego.

Teren USn podlega ochronie przed hałasem.

Równocześnie obowiązują przepisy odrębne, takie jak nakaz ograniczenia uciążliwości do granic działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

W uchwale:

w zakresie ochrony przed hałasem ustala się zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami USz - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na obszarze objętym planem nie występują elementy ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Wprowadzone zostaną, związane z bezpieczeństwem korzystających z tras narciarskich, bariery, płotki grodzące i tyczki.

Można zdecydowanie stwierdzić, że poszerzenie tras narciarskich, w stosunku do wersji projektu planu wcześniej zaopiniowanej i uzgodnionej, nie wpłynie na zwiększenie antropopresji ośrodka narciarskiego w zakresie oddziaływania na środowisko. Natomiast w zakresie ochrony zdrowia – wpłynie znacząco na bezpieczeństwo użytkowników projektowanych tras narciarskich.

W uchwale:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;
- nakaz wyznaczenia miejsc parkingowych przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, stosownie do przepisów odrębnych,
- w zakresie ochrony przeciwpożarowej ustala się konieczność zapewnienia dróg pożarowych oraz zaopatrzenia w wodę w dostosowaniu do wymagań określonych w przepisach odrębnych,
- w zakresie ochrony przed hałasem ustala się zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenach oznaczonych symbolami USz - jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W terenie objętym planem mają swój przebieg linie elektroenergetyczne niskiego napięcia.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, miejsc dostępnych dla ludności.

Krajobraz

Zmiana planu wprowadzi do obszaru bardzo nieznaczny zmianę widokowo-krajobrazową, związaną jedynie z odlesieniem fragmentu terenu oraz powstaniem w to miejsce trasy narciarskiej. W obszarze planu nie powstanie żadna zabudowa kubaturowa.

Odlesienie w zaproponowanym pasie o szerokości od ok. 30 do 60 m pozostanie bez znaczącego wpływu na ogólny odbiór wizualny stoków, szczególnie w porównaniu z wcześniej zaopiniowaną wersją projektu planu miejscowego.

W uchwale:

- zakaz zabudowy budynkami,
- ograniczenie w postaci wskaźnika minimalnej pow. biologicznie czynnej (70%) w terenach USn,
- zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich.

Ochrona przyrody, ochrona różnorodności biologicznej, powiązania z obszarami przyrodniczo-cennymi i oddziaływanie na te obszary

W roku 1992 Polska podpisała Konwencję o różnorodności biologicznej, którą ratyfikowała w 1996r. Wdrażanie konwencji w kraju koordynuje Departament Ochrony Przyrody Ministerstwa Środowiska. Opracowana została Krajowa strategia ochrony i zrównoważonego rozwoju użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań na lata 2007-2013. Zatwierdzono ją uchwałą 270/2007 Rady Ministrów z dnia 26 października 2007r. Priorytety Konwencji zostały zapisane w różnorodnych dokumentach o charakterze strategicznym. Dokumentem o charakterze nadrzędnym jest strategia „Polska – 2025 długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju”.

Ochrona różnorodności biologicznej jest podstawą do tworzenia sieci obszarów NATURA 2000. Realizacja celu odbywa się poprzez tworzenie obszarów chronionych, utrzymywanie i zagospodarowanie zgodnie z wymaganiami ekologicznymi siedlisk w strefach chronionych i poza nimi, odtwarzanie zniszczonych biotopów oraz tworzenie biotopów.

Obszar planu jest objęty obszarowymi formami ochrony przyrody oraz ochrony krajobrazu w postaci Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz jego otuliny. Nie przewiduje się znaczącego wpływu na ww. obszary a wprowadzone ustalenia planu wpływ ten będą minimalizować.

Obszar położony jest w obrębie:

- korytarza ekologicznego łączącego północną enklawę (grupa Klimczoka) obszaru Natura 2000 Beskid Śląski z pozostałymi obszarami tego obszaru (Barania Góra, Równica, Czantoria, Stożek),
- korytarza ekologicznego łączącego obszar Natura 2000 Beskid Żywiecki z sąsiednimi ostojami drapieżników,
- korytarza (obszaru węzłowego) ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”.

Przewiduje się zachowanie drożności ww. obszarów, także podkreślając zakaz jakiegokolwiek grodzenia ww. obszaru.

Dodatkowo ważnym jest, że ssaki migrują głównie w nocy a nie w dzień, kiedy głównie funkcjonuje ośrodek narciarski.

Ośrodek będzie funkcjonował jedynie w okresie zimowym, w sezonie narciarskim. Ewentualne oddziaływanie będzie czasowe, średnioterminowe w skali roku.

Niezależnie wprowadzone zostaną ograniczenia oświetlenia tras narciarskich w postaci wykonania oświetlenia mocno kierunkowego, skupiającego się jedynie na samych trasach narciarskich.

Do zaśnieżania użyte zostaną przez inwestora nowoczesne armatki śnieżące, tzw. lance, które niewielki poziom hałasu (ok. 35 dB w odległości 1 m). Gwarantuje to zmniejszenie wpływu na klimat akustyczny i płoszenie zwierząt.

Zważywszy na ww. argumentację można stwierdzić, że projektowana inwestycja (w zakresie poszerzonym w stosunku do wersji zaopiniowanej i uzgodnionej) nie wpłynie na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych, nie będzie stanowił istotnej bariery ekologicznej. Analizowany przypadek – tras narciarskich, jest przykładem inwestycji, gdzie działania mogą nie zakłócać łączności korytarzy ekologicznych – charakter funkcji oraz przyjęte działania minimalizujące wpływ zapewniają drożność ww. struktur ekologicznych.

Trasy narciarskie, stanowiące w przypadku analizowanego obszaru powierzchnię ok. 6,5264 ha, ingerują w pow. 4,4826 ha gruntów leśnych, wymagających wycinki.

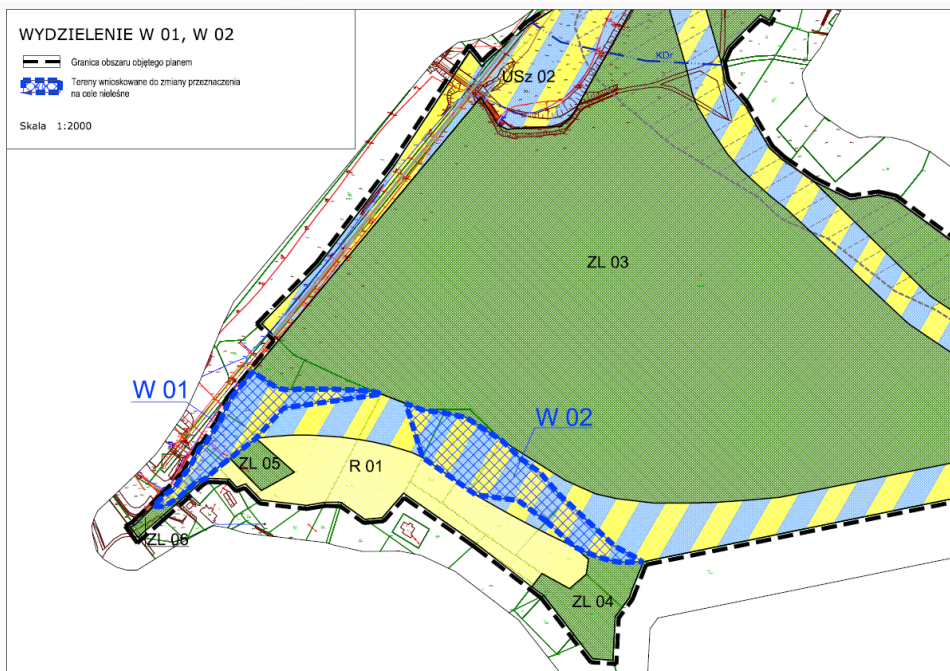
Do niżej omówionego wniosku leśnego uzyskano m.in. pozytywną opinię Regionalnego Dyrektora Lasów Państwowych w Katowicach (pismo nr ES.2210.1.32.2020.AS z dnia 20.01.2021 r.) w sprawie przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania w rejonie Góry Beskid pow. 3,3385 ha gruntów leśnych Skarbu Państwa na cele nierolnicze i nieleśne.

Ogółem, w ramach opracowywanego planu przeprowadzone zostanie postępowanie w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskami ostatecznie objętych zostanie łącznie 4,4826 ha dotychczasowych użytków leśnych, w tym:

- 1,1441 ha gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa, wymagających uzyskania zgody Marszałka Województwa Śląskiego, których położenie i powierzchnię prezentuje materiał poniżej,

Lasy niestanowiące własności Skarbu Państwa

Nr poz.	Nr działki	Powierzchnia gruntu Ls na działce wg rejestru gruntów [ha]	Powierzchnia do zmiany przeznaczenia [ha]	Oddział poddz.	Powierzchnia Oddz. [ha]	Przeznaczenie gruntu w projekcie planu	Numer wydzielenia
1.	6134/4	0,0920	0,0198	10i	0,0198	USz 01	W 01
2.	6134/3	0,0117	0,0117	10i	0,0117	USz 01	W 01
3.	6134/1	0,0526	0,0549	10h	0,0549	USz 01	W 01
4.	6136	0,0972	0,0985	10h	0,0985	USz 01	W 01
5.	6132/2	0,3215	0,2393	10g	0,2393	USz 01	W 01
6.	6131/2	0,1071	0,0030	10g	0,0030	USz 01	W 01
7.	6144	0,6891	0,0666	10a	0,0666	USz 01	W 02
8.	6145	0,2335	0,2508	10b	0,2508	USz 01	W 02
9.	6147	0,2485	0,2503	10c	0,2503	USz 01	W 02
10.	6151	0,2748	0,1492	10c	0,1492	USz 01	W 02
RAZEM		-	1,1441	-	1,1441	-	-

- 3,3385 ha gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, wymagających uzyskania zgody Ministra Środowiska, których położenie i powierzchnię prezentuje materiał poniżej,

Lasy stanowiące własność Skarbu Państwa

Nr pozycji	Nr działki	Powierzchnia gruntu L_s na działce według rejestru gruntów [ha]	Powierzchnia do zmiany przeznaczenia [ha]	Oddział Pododdział	Powierzchnia do zmiany przeznaczenia według oddziału i pododdziału [ha]	Przeznaczenie gruntu	Numer wydzielenia
1	8222/12	19,2287	3,3385	116b	0,2697	USz 01	W 01
				116c	1,2413		
				116f	0,7773		
				116g	0,9369		
				116~a	0,1133		
RAZEM		19,2287	3,3385		3,3385		

Nastąpi konieczność częściowego wycięcia drzewostanu w ramach realizacji tras zjazdowych.

Minimalizacja wycinki jest niezwykle istotna, gdyż występowanie dużych połąć leśnych sprzyja: zmniejszeniu potencjalnego zagrożenia i strat powodziowych w dolnych odcinkach potoków odbierających wody opadowe, zmniejszeniu zagrożenia pożarowego, wzrostowi różnorodności siedlisk i gatunków, wzrostowi produkcji roślinnej.

Gospodarkę leśną w analizowanym obszarze prowadzi Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko. Regionalny Dyrektor Lasów Państwowych w Katowicach (pismo nr ES.2210.1.32.2020.AS z dnia 20.01.2021 r.) pozytywnie zaopiniował przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania w rejonie Góry Beskid pow. 3,3385 ha gruntów leśnych Skarbu Państwa na cele nierolnicze i nieleśne.

W ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyrku Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W ramach niniejszego dokumentu wyznaczono 36 obszarów do zalesienia o łącznej powierzchni 9,56 ha. W bezpośrednim sąsiedztwie (od południa) obszaru planu, w obrębie osiedla Beskidek – wyznaczono na kilku z działek obszar do zalesienia, o łącznej powierzchni ok. 1,34 ha.

Poza tym w ww planie miejscowym część obszarów objęta jest terenami ZL (tereny leśne), gdzie przeznaczenie podstawowe to: lasy oraz obiekty i urządzenia służące celom gospodarki leśnej.

W uchwale:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- ograniczenie w postaci wskaźnika minimalnej pow. biologicznie czynnej (70%) w terenach USn,
- zakaz grodzenia, za wyjątkiem tymczasowych ogrodzeń służących bezpieczeństwu użytkowania tras narciarskich;
- realizacja oświetlenia tras narciarskich w sposób kierunkowy oświetlający wyłącznie trasy zjazdowe;
- zamieszczono informację, że: obszar planu położony jest w otulinie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, powołanego na podstawie rozporządzenia Wojewody Bielskiego Nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998r.

Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania położony jest w sąsiedztwie obszarów wykorzystywanych sportowo i turystycznie – rozbudowywanego poprzez niniejszą zmianę planu ośrodka sportów narciarskich Beskid Sport Arena, pieszych szlaków górskich.

Plan wprowadza do obszaru zmiany w części jego przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenu, w postaci tras narciarskich, stanowiących rozbudowę sąsiadującego od północnego-zachodu ośrodka. Wprowadzenie rozbudowy tras narciarskich nie wpłynie znacząco na stopień oddziaływania na tereny przyległe, w tym tereny podlegające ochronie. Natomiast trasy projektowane wraz z istniejącymi po sąsiedzku (obecny zasięg kompleksu Beskid Sport Arena, gdzie powierzchnia tras wynosi ok. 10 ha) powodować mogą nieznaczne oddziaływanie skumulowane. Trasy narciarskie, stanowiące w przypadku analizowanego obszaru powierzchnię ok. 6,5264 ha zwiększą ogólną powierzchnię tras zjazdowych w obrębie masywu Beskidu o ok. 65 %.

Oddziaływanie będzie się charakteryzować głównie zwiększonym nieznacznie w tej części stoków ruchem turystyczno-sportowym występującym krótkookresowo (średnioterminowo w skali roku) jedynie w okresie zimowym. Poszerzenie tras w stosunku do wersji projektu planu już zaopiniowanej i uzgodnionej pozostanie bez wpływu na zwiększenie ww. ruchu (taka sama przepustowość wyciągu) a równocześnie zwiększy bezpieczeństwo narciarzy.

Oddziaływanie minimalizuje fakt braku usług kubaturowych w obecnie analizowanym obszarze. Zakres oddziaływania całego przedsięwzięcia nie wykróczy poza jego granice. Nie przewiduje się więc znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami, oddziaływania projektowanego miejscowego planu na środowisko przyrodnicze.

Prognozuje się, że realizacja projektu nie spowoduje także wystąpienia oddziaływań skutkujących ograniczeniami funkcji sąsiednich terenów.

8. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R, O OCHRONIE PRZYRODY.

Celem planu jest ustalenie takich zasad zagospodarowania terenu, które pozwolą na wykorzystanie terenu dla rozwoju sportów zimowych (głównie narciarskie trasy zjazdowe). Równoczesnym celem jest ustalenie zasad, które pozwolą w ograniczony sposób ingerować w wartości krajobrazowe i przyrodnicze. Ustalenia planu realizują ten cel.

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenu i ich zagospodarowanie nie wpłyną niekorzystnie na obszary chronione – Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego i jego otulinę.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Obszar objęty projektem planu położony jest w niewielkim fragmencie stycynie (od południowego-zachodu) obszaru Natura 2000 (PLH240005).

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenu i jego zagospodarowanie nie będą ingerować w obszar Natura 2000, nie wpłyną niekorzystnie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.

10. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VII Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Zakresie Środowiska Naturalnego: „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, przyjęty 20 listopada 2013r. (decyzja nr 1386/2013/UE).

Proponowany program opiera się na istotnych osiągnięciach 40 lat polityki ochrony środowiska UE i kilku ostatnich dokumentach strategicznych w tej dziedzinie, w tym: *Europa efektywnie Korzystająca z*

Zasobów, Strategii UE na rzecz Różnorodności Biologicznej do 2020 i Unijnego Planu działań na rzecz Gospodarki Niskoemisyjnej.

Program, określa strategiczne plany kształtowania polityki w zakresie środowiska z dziewięcioma priorytetowymi celami, które mają zostać osiągnięte do 2020:

1. ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
2. przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
3. ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
4. maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie ochrony środowiska;
5. poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska;
6. zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu i urealnieniu cen;
7. poprawa uwzględniania aspektu ochrony środowiska i zwiększeniu spójności polityki;
8. wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
9. zwiększenie efektywności UE w przeciwdziałaniu regionalnym i globalnym wyzwaniom ochrony środowiska.

Cele te powinny zostać powiązane z celami strategii „Europa 2020” na różnych poziomach sprawowania władzy i w każdym wypadku z uwzględnieniem zasady pomocniczości, min. w zakresie:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20%;
- zagwarantowania, że do 2020 r. 20% zużycia energii będzie pochodziło z odnawialnych źródeł energii;
- ograniczenia, dzięki poprawie efektywności energetycznej, zużycia energii pierwotnej o 20%.

Na szczeblu lokalnym powinien on stawiać sobie ambitniejsze cele, rozciągając oddziaływanie na inne obszary inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, takie jak: różnorodność biologiczna, zrównoważone środowisko miejskie, użytkowanie gruntów, gospodarowanie odpadami i zasobami wodnymi oraz zanieczyszczenie powietrza, adaptacja do zmian klimatu. Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

VII Program zawiera **wizję na rok 2050**, w którym to roku obywatele mają się cieszyć dobrą jakością życia, z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety, w gospodarce nic się nie marnuje, różnorodność biologiczna jest przywracana, a niskoemisyjny wzrost - oddzielony od zużycia zasobów - wyznacza drogę rozwoju globalnego.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- niepogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie , w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu.

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Obszar miasta Szczyrk zawiera się w obszarze działania Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie RZGW Kraków.**

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.

5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładów przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,
- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZP:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starkł, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju–rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starkła i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera także wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położone jest miasto Szczyrk zaliczony został do obszarów górskich, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania:

„Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich arealu przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania na terenach przykorytowych i ze stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powodzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie). Przewiduje się przygotowanie strategii na poziomie europejskim i krajowym.

W lutym 2009r. ukazał się „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”, opracowany przez Zespół Ekspertów Naukowych do spraw Zagospodarowania Przestrzennego Kraju. Idea KPZK opiera się na ustrojowej zasadzie zrównoważonego, trwałego rozwoju. Identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz międzywojewódzkim. Wśród dziewięciu obszarów problemowych o znaczeniu międzywojewódzkim wymieniono Karpaty obejmujące województwa: śląskie, małopolskie, podkarpackie. Zasadnicze problemy to:

erozja gleb, zagrożenia osuwiskowe, presja urbanistyczna i turystyczna, oraz konflikty ochrony przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe a także słaba dostępność regionów turystycznych.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2009r. przyjęta została **Polityka energetyczna Polski do 2030 roku**. W ramach zobowiązań ekologicznych Unia Europejska wyznaczyła na 2020 rok cele ilościowe, tzw. „3x20%”, tj. zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w stosunku do roku 1990, zmniejszenie zużycia energii do 20% w porównaniu z prognozami UE na 2010r., zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do 20% całkowitego zużycia w UE, w tym zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii w transporcie do 10%. W grudniu 2008r. został przyjęty przez UE pakiet klimatyczno-energetyczny, w którym ustalone zostały konkretne narzędzia prawne realizacji ww. celów.

Cele ochrony środowiska uwzględniono w przedmiotowym projekcie planu zagospodarowania przestrzennego stosownie do jego zawartości i stopnia projektowanego dokumentu. Przejawia się to m.in. we wprowadzeniu odpowiednich funkcji oraz zapisów ochronnych.

Ocenia się, że w projekcie planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na wyższych, niż lokalny, szczeblach.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Realizacja projektu zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko, pod warunkiem zastosowania się do zawartych w planie zasad oraz niezależnie działających przepisów odrębnych.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Do omawianego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań alternatywnych. Za takowe uznać należy poprzednio przedstawiane (uzgodnione i zaopiniowane) wersje projektu planu dla tego obszaru. Projekt planu jest ściśle związany z planowaną inwestycją poszerzenia istniejącej trasy zjazdowej.

Uwzględnia się w maksymalny sposób potrzeby związane z ochroną środowiska i równocześnie możliwości projektowe wynikające z brak możliwości pozyskania innego terenu dla przebiegu projektowanych tras narciarskich.

Obecnie zaproponowany projekt techniczny rozbudowy tras zjazdowych wydaje się być optymalnym, umożliwiającym realizację inwestycji. Dołożono wszelkich starań o zminimalizowanie negatywnego wpływu na środowisko.

13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych” wg. przyjętej częstotliwości. Proponuje się utrzymanie dotychczasowej częstotliwości wykonywania oceny.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i ich przyczynach, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMŚ wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęty jest także powiat bielski, co wydaje się wystarczające.

14. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza stanowi jeden z elementów strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego. Została sporządzona zgodnie z wymogami obowiązujących przepisów a przede wszystkim ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W okresie sporządzania niniejszej prognozy nie było przepisów wykonawczych dotyczących prognozy oddziaływania na środowisko do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Obecnie przedstawiony i analizowany projekt planu powstał w wyniku zmiany uchwały o przystąpieniu do jego sporządzenia. Było to wynikiem konieczności poszerzenia obszaru objętego planem miejscowym, w wyniku ustaleń poczynionych z Regionalną Dyрекcją Lasów Państwowych. W trakcie opracowania projektu ww. planu miejscowego sporządzono wniosek o nieleśne użytkowanie gruntów w terenach przeznaczonych pod trasy narciarskie. W związku z negatywną opinią Regionalnej Dyрекkcji Lasów Państwowych do ww. wniosku leśnego zaszła potrzeba korekty przebiegu fragmentu projektowanej trasy narciarskiej, która wymagała zmiany zakresu opracowania planu.

Poprzednio procedowany plan miejscowy został wraz z prognozą oddziaływania na środowisko:

- uzgodniony (pismo nr: WOOŚ.610.7.2019.AB z dnia 21 lutego 2019 r.) i zaopiniowany (pismo nr: WOOŚ.410.39.2019.AB z dnia 21 lutego 2019 r.) przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach,
- zaopiniowany (pismo nr: ONS-ZNS/522/29/S/12P/2018 z dnia 05.07.2018 r.) przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej.

Przy czym, na tamtym etapie, uwzględniono w wersji ostatecznej, zalecenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawarte w pismach WOOŚ-610.72.2018.AB oraz WOOŚ.301.2018.AB z dnia 26.07.2018 r., stanowiące odpowiedź na wniosek o uzgodnienie i zaopiniowanie oraz Nadleśnictwa Bielsko, zawarte w negatywnej opinii (pismo nr ZG.224.6.2018 z dnia 01.08.2018 r.).

Niniejszy dokument zaktualizowano w wyniku uwag Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach zawartych w piśmie WOOŚ.410.410.2020.AB z dnia 08.12.2020 r., stanowiącego negatywną opinię na wniosek o zaopiniowanie.

Istotnym w procedowanej obecnie wersji projektu jest fakt uzyskania pozytywnej opinii Regionalnego Dyrektora Lasów Państwowych w Katowicach (pismo nr ES.2210.1.32.2020.AS z dnia 20.01.2021 r.) w sprawie przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania w rejonie Góry Beskid pow. 3,3385 ha gruntów leśnych Skarbu Państwa na cele nierolnicze i nieleśne.

Obecny teren planu to obszar o pow. 24,55 ha terenu położonego w Szczyрку-Biła, w rejonie (na południe od) istniejących stoków narciarskich Góry Beskid.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w obszarze lasów i gruntów zadrzewionych i zakrzewionych oraz gruntów ornych, sadow, łąki i pastwisk. Plan nie narusza zapisów obowiązującego studium.

Do projektu planu wykonano niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko. Informacje zawarte w prognozie zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu niniejszego miejscowego zagospodarowania przestrzennego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Żywcu.

Prognoza oddziaływania na środowisko w kolejnych rozdziałach zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Ponadto określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Celem projektu planu jest realizacja rozbudowy istniejącego ośrodka sportowo-rekreacyjnego Beskid Sport Arena, w postaci trasy narciarskiej wraz z niezbędną infrastrukturą.

Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach: 4, 5, 6 niniejszej prognozy. Na ich podstawie sporządzono wytyczne do projektu planu. Do najbardziej istotnych zaliczono:

- konieczność maksymalnego zachowania rzeźby terenu,
- konieczność maksymalnej ochrony środowiska przyrodniczego.

Ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, a także rozwiązania ochronne omówiono w rozdziale 7. **Szczegółowo przeanalizowano potencjalne znaczące skutki dla środowiska związane z realizacją ustaleń planu miejscowego i uznano, że nie powinny one wystąpić.**

W prognozie pozytywnie oceniono przyjęte w projekcie planu rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia znaczących zmian na badanym obszarze. Stwierdzono także, że zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Problemy ochrony środowiska występujące na obszarze miasta Szczyrk i jego sąsiedztwa opisano w rozdziale 6 niniejszej prognozy. Jednym z nich jest zanieczyszczenie powietrza (głównie pyłem), z którego wynika konieczność podjęcia działań mających na celu ograniczenie tego zjawiska. W planowaniu przestrzennym sytuacja ta wiąże się przede wszystkim z koniecznością zachowania aktualnego systemu przewietrzania. Tematyka ta pozostaje bez związku z ustaleniami (przeznaczeniem terenów) niniejszego planu.

W prognozie omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i problemy zostały uwzględnione (rozdział 10). Z dokumentów rangi międzynarodowej, wspólnotowej, a także krajowej wynika, iż ostatnim i priorytetowym celem ochrony środowiska jest ochrona klimatu, walka ze zmianami klimatycznymi i potrzeba przygotowań do adaptacji do konsekwencji zmian klimatycznych. W okresie prac nad projektem planu zagadnienie to nie znalazło jeszcze odzwierciedlenia w strategiach szczebla wojewódzkiego i gminnego. Brak jest także umocowań prawnych tworzących podwaliny do realizacji tego celu polityki Unii Europejskiej. Jest to jedno z najważniejszych i najtrudniejszych wyzwań ostatnich czasów. Ochrona klimatu w planowaniu przestrzennym przejawia się np. w ustaleniach dotyczących przebiegu dróg i organizacji komunikacji, wyposażeniu terenów w odpowiednią infrastrukturę techniczną (przede wszystkim kanalizację z odprowadzaniem ścieków do istniejących oczyszczalni ścieków, infrastrukturę gazowniczą, ciepłowniczą i energetyczną, odpowiednią gospodarkę odpadami), zachowaniu systemu przewietrzania miasta, ochrony zasobów wód podziemnych i powierzchniowych, a także ustaleniu odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnych.

W niniejszym opracowaniu wykazano, iż **proponowana w projekcie planu funkcja terenu i jego zagospodarowanie nie będzie niekorzystnie oddziaływać na klimat, na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 i ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody, które znajdują się w mieście Szczyrk i w jego sąsiedztwie.**

Projektowana inwestycja nie wpłynie na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych, nie będzie stanowić bariery ekologicznej, w tym dla istotnego korytarza (obszaru węzłowego) ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodujących negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie i powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.

Zasięg i powierzchnia wycinki lasów w niniejszej wersji projektu planu nie powinny zmniejszyć retencyjności obszaru. W ramach działań bezpośrednich stosowane będą odwodnienia stoków i terenów powyżej nich w postaci rynien. W przypadku stwierdzenia przez Nadleśnictwo Bielsko konieczności spowolnienia obiegu wody w zlewni, można będzie rozważyć realizację małych zbiorników wodnych lub urządzeń odprowadzających nadmiar wody do potoku Wilczego. Zapisy planu dopuszczają realizację ww. urządzeń. Szczególnie intensywny spływ wód i mas ziemnych może występować bezpośrednio na etapie budowy tras i będzie miał charakter krótkoterminowy.

Nie przewiduje się także wpływu, wycinki ok. 4,4826 ha lasów, na jednolite części wód podziemnych (JCWP RW200062132749 Żylica).

Nie przewiduje się negatywnego wpływu niniejszego przebiegu trasy zjazdowej na tereny zagrożone ruchami masowymi.

Inwestycje związane z realizacją m.in. tras narciarskich należą do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i wymagają sporządzenia Raportu o oddziaływaniu na środowisko na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, wydawanej na podstawie art. 72 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Wytyczne wynikające z raportu i decyzji środowiskowej dadzą szczegółowe wytyczne dla kompleksowej ochrony terenu.

W ramach opracowywanego planu przeprowadzone zostaną postępowania w sprawie przeznaczenia gruntów leśnych na nieleśne. Wnioskami ostatecznie objętych zostanie łącznie 4,4826 ha dotychczasowych użytków leśnych, w tym: 1,1441 ha gruntów leśnych niestanowiących własności Skarbu Państwa, wymagających uzyskania zgody Marszałka Województwa Śląskiego oraz 3,3385 ha gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, wymagających uzyskania zgody Ministra Środowiska. Już na obecnym etapie uzyskano pozytywną opinię Regionalnego Dyrektora Lasów Państwowych w Katowicach (pismo nr ES.2210.1.32.2020.AS z dnia 20.01.2021 r.) w sprawie przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania w rejonie Góry Beskid pow. 3,3385 ha gruntów leśnych Skarbu Państwa na cele nierolnicze i nieleśne.

Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych Nadleśnictwo Bielsko w ramach realizacji odlesienia a także planu urządzenia lasów ustali formę realizacji kompensacji przyrodniczej w postaci planowych zalesień.

Część zalesień planowanych w obszarze Szczyrku, w tym w zlewni Żylicy a także samego potoku Biła, w której położony jest obszar niniejszego planu, ujęto w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk, przyjętym Uchwałą Rady Miejskiej w Szczyрку Nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006r. W bliskim sąsiedztwie obszaru planu wyznaczono obszar do zalesienia o łącznej powierzchni ok. 1,34 ha.

Zmiana planu wprowadzi do obszaru bardzo nieznaczną zmianę widokowo-krajobrazową, związaną jedynie z odlesieniem fragmentu terenu oraz powstaniem w to miejsce trasy narciarskiej. W obszarze planu nie powstanie żadna zabudowa kubaturowa.

Nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko wywołanych realizacją ustaleń projektu planu.

Ocenia się, iż dzięki uwzględnieniu i przyjęciu w projekcie planu wniosków płynących z wytycznych Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych oraz z przeprowadzonych analiz, określeniu potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji przyjęciu i wpisaniu do zmiany planu rozwiązań oraz środków ochronnych ograniczających możliwość wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań – szeregu zakazów i nakazów umożliwiających ich wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie, ustalenia zmiany planu nie spowodują zwiększenia uciążliwości dla środowiska, przyrody i zdrowia ludzi, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich. Inwestor i użytkownicy terenu poza obowiązkami wynikającymi z przepisów odrębnych będą bowiem zobligowani do przestrzegania wszystkich obowiązków w nich ustalonych. Efektem niniejszych działań będzie nie pogorszenie stanu środowiska w wyniku realizacji planowanej inwestycji.

15. WYKAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH, DOKUMENTÓW I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk” (ARCHIMEDES, Bielsko – Biała sierpień 2017).
- 2) „Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego”, Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska, Katowice 2015r.
- 3) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 4) „Prognoza oddziaływania na środowisko Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” (BULiGL, 2009),
- 5) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego
- 6) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 7) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 8) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.).
- 9) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 10) „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” Parusel, Skowrońska, Wower, Katowice 2007,
- 11) „Dokumentacja do projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego” (Krameko, Kraków, 2008),
- 12) „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce” (Jędrzejewski i in., 2005),
- 13) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L.Bernacki, A.Błarowski, Z.Wilczek, Poznań 1998r.
- 14) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A.Błarowski, Poznań 1998r.
- 15) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R.Mysłajek, S.Nowak, K.Kurek, 2008r.),

- 16) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K.Dubel, Białystok 2000r.
- 17) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 18) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
- 19) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2018r.” Katowice, 2019r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 20) „Roczna ocena jakości powietrza w województwie śląskim – raport wojewódzki za rok 2018 r.”
- 21) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978,
- 22) Mapy sozologiczne,
- 23) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym

Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.),
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2020 r. poz. 293),
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2020 r. poz. 283),
4. Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015r. poz. 1777),
5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zmianami),
6. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zmianami)
7. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. z 2020 r. poz.470 z późniejszymi zmianami),
8. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2020 r. poz. 301 z późn. zm.),
9. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 471, z późn. zmianami).
10. Ustawa z dnia 6 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2020 r. poz. 1064),
11. Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2020 poz. 891),
12. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2020 r. poz. 797 z późniejszymi zmianami),
13. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2020 r. poz. 150 z późn. zm.),
14. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 284 z późn. zm.),
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. z 2014r. poz. 1800)
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu. (Dz. U. z 2012r. poz.1031)
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2016r. poz. 2183)
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014r. poz. 1409)
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014r. poz. 1408)
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014r., poz. 112)
24. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z 2008r. Nr 82, poz. 501 tekst jednolity)
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169)
27. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016r. Poz. 71)
28. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły
29. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
30. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
31. Dyrektywy Parlamentu i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne